

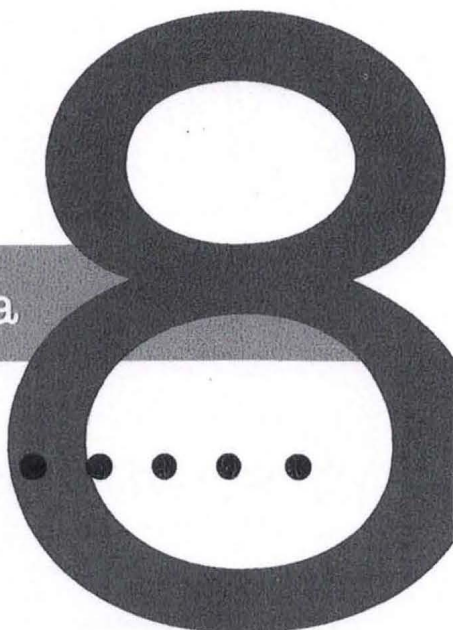


# Studime te Shkurtra Biblike



**Christel dhe  
Eckhard Neuman**

**Martesa dhe Familja**






**Christel dhe Eckhard Neumann**

**Martesa dhe Familja**

**Josua Verlag**

Christliches Missionswerk „Josua“ e.V.   
Kirchsteig 6  
12524 Berlin

1. Botimi 1995



# Permbajtja

---

Parathënie .....	7
Kapitulli 1 Baza e studimit të shkurtër .....	9
ECKHARD NEUMANN	
Kapitulli 2 Roli i burrit .....	13
2.1 Së pari .....	13
2.1.1 S'ke të drejtë të hidhërohesh .....	15
2.1.2 Kreu i familjes .....	16
2.1.3 Të jesh prifti i shtëpisë .....	19
2.1.4 Lutja sëbashku .....	23
2.1.5 Vendosësi i kufijve në edukimin e fëmijëve .....	25
2.2 Inkurajim.....	27
CHRISTEL NEUMANN	
Kapitulli 3 Roli i gruas. ....	29
3.1 Të jesh ndihmëse.....	30
3.1.1 Mos jep këshilla vend e pa vend .....	33
3.1.2 Ndjenjat, ndjenjat .....	35
3.1.3 Ç'duhet bërë? .....	36
3.1.4 Të ngopësh shpirtërat.....	37
3.1.5 Jezusi sheh.....	38
3.2 Mbretëresha.....	39
3.2.1 Nënshtrim.....	40
3.2.2 Gozhda e padukshme .....	42
3.3 Ruaj gjuhën tënde .....	43
3.3.1 Fortesa e grindjes.....	44

3.4	Manipulim .....	44
3.5	Të jesh e zgjuar .....	45
3.6	Rehatshëm .....	46
3.7	Të shkatërrosh dhe të ndërtosh .....	46
3.7.1	Një shembull .....	47
3.7.2	Udhërrëfyese për jetën .....	48
3.8	Lutëse .....	49
3.9	Një grua e pazakontë .....	50

**ECKHARD NEUMANN**

<b>Kapitulli</b>	<b>4</b>	<b>Seksualitet .....</b>	<b>52</b>
	4.1	Baza: Fjala e Perëndisë .....	52
	4.2	Mënyra të vjetra të menduari .....	54
	4.3	Rëndësia..... ..	55
	4.4	Perversionet e Satanit..... ..	57
	4.5	Seks - Si? .....	59
	4.6	Gruaja „e ftohtë“ ose burri „i nxehtë“ .....	62
	4.7	Të flasësh mbi seksin .....	63
	4.8	Dëshirat e syrit.....	64
	4.9	Përmbyllëse.....	66

<b>Pasthënie.....</b>	<b>67</b>
-----------------------	-----------

## Parathënie

---

Për temën „ Martesa dhe familja „ ka shumë libra , p.sh. nga Eberhard dhe Claudia Mühlán ose nga Tim dhe Beverly LaHaye. Cila qe, pra, arësyeja e shkrimit të një studimi të shkurtër biblik mbi këtë temë?

Nga Misioni Kristian „Josua“ në të kaluarën janë realizuar një sërë bisedash të lira mbi martesën. Për këtë na mbështeti veçanërisht familja Lüling nga Lüdenscheid, për ç'gjë i jemi shumë mirënjohës. Më vonë këto biseda të lira i udhëhoqi Reiner Grothe ( nga Fürstenthaldi ) tok me të shoqen. Deri para njëfarë kohe për mua dhe time shoqe dukej sikur kishte mbaruar detyra e bisedave të lira mbi martesën dhe mbledhjeve. Por befas Perëndia na dha një detyrë të re. Ne morëm shumë ftesa nga bashkësi jashtë vendit për të realizuar seminare. Një seminar që realizuam në shkollën biblike „ Bashkësi në udhë „ qe fillesa e përcjelljes së këtyre Video dhe Audiokasetave në Republikën Çeke, Rumanë dhe Bullgari. Ky studim i shkurtër s'qe shkruar ende por ne kishim porosi me gojë nga motra dhe vëllezër për këtë temë. Lloji i studimit të shkurtër tashmë e ka provuar veten. Këtë studim të shkurtër e kemi shkruar tok unë dhe Christel pasi edhe temat mbi martesën i kemi realizuar bashkë. Ne kemi tash 37 vjet një martesë të lumtur dhe 4 fëmijë, 4 nuse dhe dhëndurë dhe 10 nipër e mbesa. Eshtë një gëzim i madh dhe hir nga Zoti për ne që fëmijët tanë dhe nipërit, me sa mund të kuptojnë dhe sa ç'ua lejon mosha të marrin vendime, kanë pranuar Jezusin.

Ky nuk është një libër i plotë mbi martesën. Kjo do të kapërcente kornizat e një studimi të shkurtër. Pra në këtë libër nuk mund të gjendet gjithshka do të thuhej mbi këtë

temë. Por shpresojmë të kemi përcjellë disa pika të rëndësishme që kemi hasur gjatë udhëheqjes shpirtërore. Eshtë pra, dhe mbetet një studim i shkurtër. Dëshirojmë nga zemra që Perëndia ta shoqërojë këtë shkrim të shkurtër dhe ta bëjë bekim për bashkëshortët që dëshirojnë të jetojnë sipas parimeve biblike. Nga udhëheqja shpirtërore e dimë se një martesë që shkon mirë është dëshmia më e madhe dhe më e rëndësishme nga Jezu Krishti për botën. Duke u nisur nga numri i rënduar i divorceve në vendin tonë (deri në 50% e martesave të lidhura e më tepër), një martesë që shkon mirë është një dëshmi e fortë për Zotin tonë Jezu Krisht dhe për pushtetin e besimit tek ai.

## Kapitulli 1.

### Baza e studimit të shkurtër

---

Si kriter për këtë studim të shkurtër mund të shërbejë vetëm fjala e Perëndisë. As rregullat e traditës, as kriteret e medias sipas motos: „Kështu bëjnë të gjithë“, nuk mund të jenë përcaktuese për ata që kanë pranuar Jezun Krishtin. Por edhe për ata që ende nuk e njohin Jezun Krishtin dhe që lexojnë këtë studim do të thosha: Ka një jetë të lumtur e të përmbushur martesore nëse rregullat dhe përcaktimet e Perëndisë gjejnë rrugë të lirë në një martesë. Kjo është baza për lumturi dhe gëzim në bashkëjetesë. Perëndia ka dashur të ketë martesë dhe familje. Ai e ka thënë këtë qysh në faqen e parë të Biblës:

Zanafilla 2, vargu 18

**Dhe Zoti Perëndi foli: „Nuk është mirë që njeriu të jetë vetëm; unë do t'i bëj një ndihmës që i leverdis.“**

Zanafilla 1, vargu 27, 28

**Kështu Perëndia krijoi njeriun sipas shembëlltyrës së vet, simbas shembëlltyrës së Perëndisë; Ai krijoi mashkullin e femrën. dhe Perëndia i bekoj; dhe Perëndia u tha atyre: „Të jeni të frytshëm dhe shumëzohuni, mbushni tokën e nënshtrojeni, e sundoni mbi peshqit e detit, mbi zogjtë e qiellit dhe mbi çdo qenie që lëviz mbi tokë“.**



Perëndia ka dhënë rregulla të caktuara për martesën, ndjekja e të cilave na garanton paqe, gëzim dhe fatin më të madh. Prandaj, nëse ti, i dashur lexues, ende nuk ke rilindur nëpërmjet Jezu Krishtit por nis të praktikosh parimet biblike, do të bekohesh. Por unë të uroj akoma më tepër që ti të pranosh Jezu Krishtin si zot dhe shpëtimtar.

Edhe një lutje nga zemra kam si fillim: Shpeshherë burrat i lexojnë tekstet mbi martesën për të zbuluar atë çka duhet të bëjnë gratë dhe bashkëshortet i lexojnë këto shkrime për të konstatuar çfarë janë të detyruar të bëjnë burrat sipas fjalës së Perëndisë. Ky lloj leximi duhet të jetë i dyanshëm dhe ne të lutemi ty, i dashur lexues, që ta vesh veten në dritën e Perëndisë dhe të lexosh ato vargje që të takojnë ty. Që ti, nëse je burrë të lexosh tekstin e dhënë për ty dhe ti, e dashur bashkëshorte, të lexosh ato rradhë që u shkruan për ty.

Tekstet më të rëndësishme për vlerësimin e studimit të shkurtër „Martesa dhe familja“ ndodhen tek Efesianëve 5, vargu 22-33; letra e I e Pjetrit, vargjet 1-2 dhe Kolosianëve 3, vargjet 18-19:

Efesianëve 5, vargu 22-33

**Ju, gratë, nënshtrojuni burrave tuaj porsì Zotit, sepse burri është kreu i gruas, sikurse edhe Krishti është kreu i kishës, dhe ai është vetë shpëtimtari i trupit. Ashtu si kisha i është nënshtruar Krishtit, kështu gratë duhet ti nënshtrohen burrave në çdo gjë. Ju, burra, t'i doni gratë tuaja, sikurse dhe Krishti ka dashur kishën dhe e ka dhënë veten e vet për të, që ta shenjtërojë, pasi**

e pastroi me larjen e ujit me anë të fjalës, që ta nxjerrë atë përpara vetes të lavdishme, pa njolla e rrudha a ndonjë gjë të tillë, por që të jetë e shenjtë dhe e paqortueshme. Kështu burrat duhet ti duan gratë e veta porsit trupat e tyre; kush do gruan e vet do vetveten. Sepse askush nuk urreu mishin e vet, por e ushqen dhe kujdeset me butësi për të, sikurse Zoti bën me kishën, sepse ne jemi gjymtyrë të trupit të tij, të mishit të tij dhe të kockave të tij. „Prandaj njeriu do lërë babanë e vet dhe nënën e vet dhe do të bashkohet me gruan e vet, dhe të dy do të bëhen një mish i vetëm“. Ky mister është i madh; tani unë e them në lidhjen me Krishtin dhe me kishën. Por secili nga ju kështu ta dojë gruan e vet sikurse e do veten e vet; dhe po kështu gruaja ta respektojë burrin.

Letra e I e Pjetrit 3, 1-2 dhe 7

Gjithashtu dhe ju gra nënshtrohuni burrave tuaj, që, edhe nëse disa nuk i binden fjalës, të fitohen pa fjalë, nga sjellja e grave të tyre, kur të shohin sjelljen tuaj të dlorë dhe me frikë.

Ju burra, gjithashtu, jetoni me gratë tuaja me urtësi, duke e çmuar gruan si një enë më delikate dhe e nderoni sepse janë bashkëtrashëgimtare me ju të hirit të jetës, që të mos pengohen lutjet tuaja.

Kolosianëve 3, 18-19

**Ju bashkëshorte, jini të nënshtruara bashkëshortëve tuaj, ashtu si ka hije në Zotin.**

**Ju bashkëshortë, duaini bashkëshortet tuaja dhe mos u bëni të ashpër ndaj tyre.**



## Kapitulli 2. Roli i burrit

---

### 2.1 Së pari

Është shumë interesante, të vlerësosh rolin e burrit në këto vargje. Nga burri pritet që ta dojë gruan e vet sikurse Krishti bashkësinë. Në këtë përmbajtje nuk thuhet po e njejtja gjë për gruan. Ç'do të thotë kjo? Që ti, i dashur burrë, duhet ta duash i pari gruan tënde. Mos prit të duhesh prej sat shoqeje por fillo ta duash ti gruan tënde. Ti si burrë je ai që duhet të fillojë ta dojë gruan e vet. Dhe nëse ti e do atë, do të bekohesh shumë dhe do të marrësh dashuri. Ligji i dhënjes dhe marrjes, ligj shumë i rëndësishëm shpirtëror, funksionon jo vetëm në materialet, pra në sferën financiare, por edhe këtu: Nëse ti jep dashuri, do të marrësh më tepër dashuri. Sipas Lukës 6,38 „një masë të ngjeshur, të tundur, gufuese“. Fillo ti, i dashur burrë, ta duash gruan tënde me gjithë zemër. Vetëm nëse e ke dashur gruan tënde dhe e do atë paprerë, mund të presësh nënshtrim prej saj. Mos bëj gabim, të kërkosh nënshtrim prej saj pa e dashur. Gruaja jote duhet ta dijë që ti e do .Dhe ajo do që ta dëgjojë dhe ta përjetojë këtë gjithmonë e përherë.

Ne duhet të duam me dashurinë - AGAPE. Kjo është dashuria e mbinatyrshme që nuk e kemi vetvetiu. Është dashuria që pati Jezusi, kur ai dha jetën e vet për bashkësinë, për ty dhe për mua. Kjo dashuri -AGAPE është një dhuratë nga Perëndia. Dhe nëpërmjet Shpirtit të shenjtë sipas romakëve 5, vargu 5 „dashuria e Perëndisë është derdhur në zemrat tona“. Jezusi dha jetën e vet për ne. A kemi ne një dashuri të tillë që të japim jetën për bashkëshortin? Një ditë Zoti më pyeti: „Eckhard, a je gati

të japësh jetën për Kristlën tënde?" Unë mbeta i shokuar sepse deri atëherë nuk e kisha jetuar kaq i vetëdijshëm këtë cilësi të dashurisë. Dhe në këtë pikë ku më pyeti Zoti, isha i detyruar të thosha: „Zot, në të vërtetë, jo.“ Pastaj nisa të lutesha për këtë: „Zot, ma jep këtë dashuri që nëse nevojitet të jap edhe jetën për Kristlën time.“ Unë shpresoj që, nëse do të vinte një situatë e tillë, do ta bëja këtë gjë vetëm me fuqinë që do të më jepte Jezusi. Dashuria - AGAPE ndikon në jetën tonë nëpërmjet hapave të zellshëm që ne ndërmarim. Ti, burrë i dashur, duhet të bësh hapa të zellshëm në këtë fushë! Eshtë po ajo dashuri që ne duhet të kemi për armikun tonë. Dashuria - AGAPE nis aty ku ende s'ka asgjë. Ajo flet në besim. Ndofta jot shoqe nuk i ze besë deklaratave të dashurisë kur ti i thua: „Unë të dua. Jam kaq i gëzuar që të kam, ti je më e bukura“, sepse ajo e di që nuk është më e bukura. Mbretëresha e bukurisë, „Miss Universi“, natyrisht, mund të martohet vetëm me një burrë në botë. Por unë shpresoj që ti të mendosh: „Gruaja ime është për mua më e bukura në botë.“ Fillo t'ia thuash dhe t'ia vërtetosh herë pas here se për ty ajo është e bukur. Diçka e ngjashme ka qenë me martesën tonë. Ime shoqe nuk i zinte besë deklaratave të mia dashurore sepse i ishte mbushur mendja se qe ca e shëndoshë. Por unë ia thosha herë pas here dhe ne e diskutonim këtë gjë. Pastaj ajo nisi ti besonte ato që i thosha.

Kjo „I pari“ vlen edhe për punën e faljes. Ne burrat e kemi për detyrë ta themi të parët fjalën „Më fal“. Në përgjithësi gjithmonë njeri pret që ta thotë tjetri. Kur pëlçet ndonjë zënkë në martesë, burri mendon se fajin e ka gruaja dhe nga ana tjetër, gruaja mendon se fajin e ka burri. Ne, burrat, e kemi për detyrë ta themi të parët fjalën „Më fal“, sepse ne gjithashtu duhet të duam të parët.

### 2.1.1 S'ke të drejtë të hidhërohesh

Bibla, tek letra e Kolosianëve thotë që ne, burrat, nuk duhet të zemërohemi me gratë tona. Një gjë mua mu desh ta mësoja në martesë përshkruhet tek Efesianëve 4,26:

**Mos e lini diellin të perëndojë mbi zemërimin tuaj.**

Pasi ne grindeshim, shpesh natën mua më zinte gjumi, ndërsa ime shoqe nganjëherë kalonte një pjesë të natës ose gjithë natën zgjuar. Dhe pastaj një gjë relativisht e vogël bëhej befaz një problem i madh. Meqë, qysh në fillim të martesës sonë, kishim vendosur të mos dilnim nga shtëpia pa u lutur, herët në mëngjes luteshim sëbashku. Së paku, atëhere i thosha: „Të lutem, më fal.“ Dhe ajo më thoshte: „S'mund ta bëje mbrëmë këtë? Unë mbeta tërë natën zgjuar duke vrarë mendjen për ato që the ti.“ Pra, unë duhej të mësoja të mos e lija diellin të perëndonte mbi zemërimin tim dhe ta bëja i pari hapin e të thosha „Më fal.“

Një tjetër përvojë nga martesë jonë: Pas shtatë vitesh martesë ne kaluam një krizë të vërtetë dhe unë iu luta Zotit me zjarr: „Zot, ndryshoje time shoqe!“ Dhe më dolën para syve pikat në të cilat ajo duhet të ndryshonte. Por pastaj Shpirti i shenjtë arriti të më kujtonte se Perëndia na pati lidhur bashkë. Lexova korintasve 1. 13. Aty gjeta fjalë të tilla si: „*Dashuria i shpreson të gjitha. Dashuria i beson të gjitha. Ajo kurrë nuk jepet.*“ Kurse unë po jepesha. Nuk po i shpresoja më të gjitha. Më duhej të kryeja pendesë dhe Perëndia më ndryshoi në shumë pika. Si ndodhën këto ndryshime, papritmas, nisi të ndryshojë edhe ime shoqe në ato pika që dëshiroja unë, p.sh.në çështjen e nënshtrimit. Atëhere lutesha: „Zot, më jep dashuri të re“ dhe nisa të thosha me zë: „unë e dua me gjithë zemër gruan



time.“ Në këtë moment, vendimtare nuk janë ndjesitë që ti provon. Vendimtare është të thuash me zë ato që të ka dhënë Perëndia. Sepse, sipas romakëve 5, vargu 5 ti e ke marrë prej Perëndisë këtë dhuratë të mrekullueshme. Nëse do ta kesh mendjen tek ndjesitë, nganjëherë nuk do që ti thuash këto fjalë; por fol atë që thotë fjala dhe në zemrën tënde do të hyjë një dashuri e re. Thuaj: „Për vete kam gruan më të mirë në botë dhe i jam mirënjohës Perëndisë që ma ka dhënë. „Dr. Margies, të cilin e çmoj shumë, ka thënë një herë në një predikim mbi martesën: „Edhe nëse ne burrat kemi vetëm 5% faj në një grindje, duhet të kërkojmë falje për 5%.“ Ndoshta, i dashur burrë, ti kishe të drejtë në atë që the, por e ngrite zërin ca si shumë. Kështu që, kërko falje për të folurit me ton. Ti, i dashur burrë, i pari!

Nëse do një këshillë të mirë kur ke probleme lexo letrën e parë korintasve, kap. 13. Unë të garantoj, që çdo herë duhet të kryesh pendesë edhe neqoftëse mendon se nuk je fajtor. Sepse dashuria, vërtet i shpreson të gjitha, ajo nuk dorëzohet kurrë. Ndiqe këtë këshillë, do të të ndihmojë shumë. Ne, burrat, duhet ta themi të parët fjalën „Më fal“ dhe të japim të parët falje. Ti, i dashur burrë, i pari!

### *2.1.2 Burri është kreu i familjes dhe kreu i gruas*

Ashtu si monedha, edhe çdo gjë tjetër ka dy anë. Tek një monedhë, në njerën anë gjen numrin dhe në anën tjetër një portret apo figurë. Po kështu edhe „Kreu“ ka të drejta dhe detyra. Ti, i dashur burrë, duhet të dëgjosh që ke të drejta në martesë dhe familje, por gjithashtu edhe detyra. Perëndia pret që ti t'i përmbushësh ato. Koka është dhe mbetet qendra e mendimit. Në kokë merren vendimet. Këtu Bibla thotë diçka të rëndësishme, që burri është koka e gruas. Domethënë,

burri mban përgjegjësi për gruan. Ndoshta thua ti tani: Ime shoqe vendos gjithshka vetë dhe bën vetë shumë gjëra. Atëhere ka të ngjarë që të mos e kesh kuptuar drejt përgjegjësinë si kreu i gruas?! Sepse çdo grua normale dëshiron të mbështetet pas të shoqit dhe të ketë mirëbesim ndaj vendimeve të tij. Ajo gjithashtu dëshiron të thotë: „Burri im vendosi kështu!“ Në kuptimin e mirë të fjalës ajo do që të krenohet me burrin e saj. Prandaj duhet të lutesh për vendimet që merr, me qëllim që jot shoqe të mbështetet vërtet pas teje. Dëgjo edhe këtë rregull: Më mirë një vendim i keq sesa hiç fare. Jot shoqe dëshiron të dijë nëse mund të vijë tek ti dhe të marrë një vendim prej teje. Në disa martesë gratë janë të detyruara t'i vendosin dhe t'i bëjnë vetë gjërat, sepse kanë përshtypjen se nuk mund të mbështeten tek burrat e tyre dhe ti ndjekin ata. Prandaj dhe ajo shumë vendime i ka marrë heshturazi. Por çdo grua dëshiron të mund të mbështetet, edhe jotja! Kur koha e lutjeve të mia u pakësua për shkak të detyrimeve dhe punëve të tjera, Kristla më tha më vonë (pasi kaloi ajo kohë): „E ndjeja veten aq të pasigurt atëhere, sepse i merrje të gjitha vendimet në tym. Por tani jam prapë e sigurt sepse të gjitha vendimet i diskuton me Zotin. Jam e gëzuar që mbaroi ajo kohë.“ Nga fëmijëria unë vetë nuk kisha ndonjë shembull të mirë për këtë pikë. Kisha prindër të mrekullueshëm, por im atë, në vitet më vendimtare të zhvillimit tim, që në luftë dhe pastaj i burgosur në Rusi. Kështu që ime më duhet të merrte vetë shumë vendime dhe të shkante nëpër zyra e organe, për tu kujdesur për të tre ne fëmijët gjatë luftës dhe në kohën shumë të vëshirë të pasluftës. Ajo që e detyruar të zhvillonte njëfarë pavarësie që të mund të mbijetonte. Im atë, si u kthye në shtëpi pas burgimit rus, që fizikisht i sëmure dhe u deshën edhe shumë vjet derisa u stabilizua disi. Në gjithë këta vjet të gjitha gjërat i bënte nëna ime dhe pastaj ajo mbajti edhe „komandën“.



Jepi sat shoqeje ndjesinë se je lutur për vendimet e tua. Kërkoji gruaja mendim, kjo nuk është e gabuar. Madje duhet ta bësh, sepse gruaja, me intuitë, arrin nganjëherë më shpejt se ti tek qëllimi, i dashur burrë, pasi ti i bluan gjërat gjerë e gjatë. Është mirë të pyetet gruaja, çfarë mendimi ka. Por burri thotë fjalën e fundit në të gjitha gjërat. Ti je i lirë të marrësh një vendim që Zoti e ka vendosur në zemrën tënde. Mos vendos me forcë. Thuaji sat shoqeje: „Unë dua që të bëhet kështu. Të lutem, mbështete vendimin tim.“ Unë jam kaq mirënjohës që gruaja ime, në gjithë këta vite martesë, nuk është tallur kurrë, kur, një vendim, që merrja unë, nuk dilte siç duhej. Ime shoqe m'i mbështeste vendimet gjatë martesës sonë edhe kur nuk i dukeshin të drejta ose jo krejt të drejta. Jam shumë i lumtur që s'më ka vënë në lojë.

Vendimet tona, tashmë kanë arritur cilësi, sepse unë nuk shkoj më sipas impulseve të rëndësishme (p.sh. vizione në punën me Perëndinë), nëse ato nuk i ka marrë edhe ime shoqe nga Perëndia. Jam gati të pres derisa Perëndia ti flasë edhe asaj, për ti bërë pastaj gjërat sëbashku.

Kështu ndodhi, për shembull, me fillimin e shkollës biblike. Unë prita për aq kohë sa Perëndia ia tha këtë edhe Kristlës. E njejtja ndodhi kur ndërmora hapin për të hyrë në shërbim me kohë të plotë, ç'ka nuk qe e lehtë. Ime shoqe parashikonte ardhjen e situatave të ngjashme me ato të fillimit të martesës. Me katër fëmijë nuk na mjaftonin paratë dhe shpesh duhet të luteshim për ushqimin. Më vonë, në ndërmarrjen ku punoja si inxhinier, u futa në radhën e atyre që paguheshin më mirë dhe merrja një rrogë goxha të mirë. Ajo mendonte, se, nëse tani do ta lija punën për shërbimin me kohë të plotë, mund të ndodhte si në fillim. Por Perëndia kishte folur. Dhe unë prita për aq kohë sa Perëndia ia tha edhe asaj. Pastaj i hymë sëbashku kësaj rruge. Atë ditë që u mor vendimi për të hyrë në shërbim me kohë të plotë, nuk kisha asnjë dijeni për disa kristianë që do të më

mbështesnin nga ana finansiare. Dhe po atë ditë (ose ndofta të nesërmen) Perëndia i tregoi në zemër mikut tim të dashur Dieter Lüdtkke, që të më lidhte një kontribut të vogël në para tek kisha ungjillore Götz. Duke ia ditur për nder Zotit duhet të them që s'kemi patur kurrë mungesa kohët e fundit dhe se ai është kujdesur shumë për ne.

Por edhe sot e kësaj dite ndodh nganjëherë që në vendime të vogla unë them: „Do bëjmë kështu“; Dhe Kristla më mbështet edhe kur s'i pëlqen. I jam Perëndisë mirënjohës për këtë.

Nuk duhet të jemi kërkues, nëse, si kreu që jemi, na duhet të vendosim për gjëra të caktuara. Duhet të jemi si Krishti: Ai dha jetën e vet. Kjo „Dhënie e jetës së vet“ mundësoi pozicionin e tij si krye. Me anë të dhënies së jetës së vet Jezusi u bë kreu i bashkësisë. Po kështu merr dhe ti pozicionin si kreu i familjes - jo duke kërkuar, por duke dhënë, sikurse Krishti!

### *2.1.3 Të jesh prifti i shtëpisë*

Si koka që je, ti ke edhe funksionin, të jesh prifti i shtëpisë. Për këtë, në Bibël ka një varg me interes tek Zan. 18, vargu 19. Është një fjalë nga jeta e Abrahamit, kur ai bëri një lutje ndërhyrëse për Sodomën. Aty Zoti thotë:

Zan. 18, vargu 19

**Unë në fakt e kam zgjedhur, me qëllim që të urdhërojë bijtë e tij dhe shtëpinë e tij të ndjekin pas tij rrugën e Zotit, duke zbatuar drejtësinë dhe barazinë, në mënyrë që Zoti të mund të plotësojë premtimet që i ka dhënë Abrahamit.**

Bekimi i Abrahamit, të cilin e kemi dhe duam ta përjetojmë të gjithë, çlirohet, kur burri është prifti i shtëpisë dhe kur ai i urdhëron fëmijët e tij të ecin në rrugët e Zotit. Pra, burri duhet të ketë një zemër priftërore, me qëllim që gruaja dhe fëmijët e tij të ecin në rrugët e Zotit. Këtu kemi një urdhër të Zotit për Abrahamin. Për këtë arsye, burri si prifti i shtëpisë, është ai që mbledh familjen për të lexuar tok fjalën e Perëndisë, për të kënduar, për të lavdëruar ose për gjithshka tjetër që ti ke në plan të bësh me familjen në kohën që kalon me Zotin. Ti, si burrë, thua: „Tani është koha, ju lutem mblidhuni.“ Dhe: „Të lutem, grua, mbështetmë, kjo është detyra ime.“ Perëndia dëshiron të bekojë familjen nëpërmjet burrit. Ti nuk mund të delegosh tët shoqe dhe të thuash: „E bën ajo këtë punë.“ Është detyra jote, i dashur burrë, që, si prift i shtëpisë, të përkujdesësh familjen nga ana shpirtërore. Dhe lutju gruas tënde për mbështetje.

Çfarë bën një prift? Cila është detyra e tij? Prifti sjell flijimin. Tani, çfarë mund të sjellë një prift shtëpie sipas Dhjatës së re si flijim? Ai sjell p. sh. flijim lutjeje. Kur gruaja e tij ndofta shkon për të fjetur, ai gjen kohë për tu lutur për një vendim. Ai sjell flijim lutjeje! Ose mbart mëkatet për tek Perëndia. Ai shpall faljen në emër të Jezusit mbi gruan dhe fëmijët, nëse ata kanë mëkatuar. Burri është prifti në shtëpi. Ai çon para Perëndisë flijimin e lutjes dhe mbart mëkatet që ngjasin në familje.

Ende më kujtohet sesi njëherë Kristlës i malcoi thoi i gishtit. Ajo kishte frikë nga operacioni. Para fundjavës kishte shkuar tek mjeku dhe ai i kishte thënë se thoi duhej prerë. Unë u luta për të, shkova tek Zoti dhe ia parashtrova atij të gjitha. Kur Kristla shkoi prapë tek mjeku pas fundjavës, ai i hoqi fashot dhe i tha: „E paskemi operuar, gjithshka në rregull.“ „Jo“, tha ime shoqe „nuk e keni, operuar zoti doktor, por e shëroi Perëndia me anë lutjesh!“



Burri është prifti dhe ai shtron shinat në të cilat fëmijët duhet të vazhdojnë më tej në besim. Ai inkurajon gruan që të kuptojë rolin e saj. I thotë asaj: „Jam shumë i gëzuar që ti edukon fëmijët, që ata janë të veshur mirë dhe pastër dhe që janë kaq të hareshëm. Ti je një perlë, që i rrit kaq mirë fëmijët. Jam shumë mirënjohës që të kam.“

Çfarë bën ti kur kthehesh në shtëpi pas një udhëtimit për Zotin? Zbraz zemrën duke treguar gjërat e mëdha që bëri Perëndia? Mua më është dashur të mësoj, që, në fillim, të pyes time shoqe si ia kaloi me fëmijët dhe ç’kish bërë ndërkohë. Kur kthehem tani nga udhëtimet (më së shumti i bëjmë bashkë, por ndodh të udhëtoj edhe vetëm), le time shoqe të tregojë, të parën. Ajo nis të tregojë gjëra që, sipas mendjes sime, janë të parëndësishme: Një nga fëmijët apo nipërit pati rrufë, një tjetër kollë, një i tretë ndofta që rrëzuar; dhe kështu gruaja i shkarkon të gjitha hallet që kaloi gjatë kësaj kohe. Ti, i dashur burrë kthehesh, thua: „Kreva veprat e mëdha të Perëndisë“ dhe mendon me vete, se ç’mund të jetë një kollë në krahasim me shpëtimin e një njeriu. Tregohu i mençur, i dashur burrë! Lerë tët shoqe të tregojë në fillim ato që ka në zemër. Ti do të marrësh shpërblimin tënd kur ajo të thotë: „Pahë, trego ti tani, si kalove.“ Ajo do të të dhurojë vëmendje të plotë sepse e zbraz zemrën. Lëvdoje tët shoqe! Lëvdoje tët shoqe dhe inkurajoje që të vazhdojë në rolin që ka.

Në kohën e DDR, nëpër gazeta lavdëroheshin gratë që kishin shumë fëmijë, që kryenin punë shoqërore mbremjeve dhe që punonin me orar të plotë. Kjo nuk është ajo ç’ka thotë Bibla. Gruaja jote, që rri në shtëpi dhe rrit fëmijët, e meriton dhe ka nevojë për miratim, lartësim dhe inkurajim. Perëndia e ka krijuar gruan ndryshe nga ti prandaj hyrë në botën e saj të ndjenjave. Mos u inatos pse ajo është ndryshe nga ti, sepse ti karakterizohesh më tepër prej arsyes. Ajo është plotësi yt. Perëndia e ka krijuar kështu. Dhe Perëndia që ai, që gruan e krijoi me më tepër

ndjenjë sesa burrin. Prandaj hyrë në ndjenjën e saj, konsideroje si përparësi. Në martesë ajo bëhet bekim për ty.

Dëshiroj të tërheq vëmendjen dhe për diçka tjetër. Prifti i shtëpisë ka përgjegjësinë që ta mbledhë familjen për të kaluar „Kohë me Perëndinë“. Të lutem, i dashur burrë, këtu tregohu shumë i mençur. Mos e bëj në formën e një predikimi apo shërbese. Përndryshe fëmijët ose do të zhgënjehen ndofta, ose nuk do ta kenë qejf këtë kohë, sepse iu duket tepër e „thatë“. Lere Perëndinë të të dhurojë mençuri për mënyrën sesi mund tu sjellësh fëmijëve të vërtetat e Biblës. Në një libër të posaçëm mbi edukimin e fëmijëve, unë dhe ime shoqe do të sjellim disa shembuj nga përvoja jonë. Nuk pretendojmë të kemi gjetur çastin ideal. Por për fëmijët ka qenë herë pas here një kohë e bukur kur ne iu thoshim: „Hajdeni, tani në shtrat, sepse sëbashku do të kalojmë kohë me Perëndinë.“ Pastaj ata shtriheshin dhe ne fillonim „Kohën me Perëndinë“. Këndonim sëbashku, iu tregonim histori nga Bibla ose bisedonim për çështje të jetës së përditshme. Për shembull që një besimtar nuk duhet të martohet me një jobesimtar; ose si sillet kristiani në shkollë; ose çfarë të bësh kur të godasin fëmijët e tjerë etj. Këto ishin kohë shumë praktike me Zotin. Fëmijët bënin shumë, shumë pyetje ndërsa ne si prindër mbillinim në zemrën e tyre farën, besimin në Jezu Krishtin. Iu tregonim edhe ndonjë histori me përmbajtje të rëndësishme ose me një të vërtetë të caktuar. Fëmijët gëzoheshin për këtë kohë. Kurrë nuk mërzhiteshin. Prandaj, gjej një formë të mirë. Një formë të tillë që fëmijëve tu pëlqejë dhe tu sjellë gëzim koha që ti kalon bashkë me ta.

### 2.1.4 Lutja e përbashkët

Tek Pjetrit 1. 3, vargu 7 kemi lexuar:

**Ju burra, jetoni me gratë tuaja me urtësi, duke e çmuar gruan si një enë më delikate dhe e nderoni sepse janë trashëgimtare bashkë me ju të hirit dhe të jetës, që të mos pengohen lutjet tuaja.**

Pjetri këtu flet për lutjen e përbashkët si për diçka të vetëkuptueshme. Ai kujdeset që ajo të mos pengohet. Për të qe e vetëkuptueshme, që bashkëshortët të luten sëbashku. Prandaj bëji pyetjen vetes: A gjeni kohë për lutjen e përbashkët? Ime shoqe dhe unë morëm një vendim qysh në fillim të martesës: Nuk do të dilnim nga shtëpia pa u lutur. Dhe këtij caktimi i kemi qëndruar besnikë në një përqindje të lartë (sigurisht jo gjithmonë, por në pjesën më të madhe, po). Ndofta, për këtë arsëye mbeti kaq e freskët martesa jonë, sepse ne gjithmonë kalonim një kohë sëbashku në të cilën shkonim para Perëndisë dhe i luteshim. Tek Mateu 18, vargu 19 lexojmë:

**Po ju them gjithashtu se, në qoftë se dy prej jush bien në ujdin mbi tokë të kërkojnë çfarëdo gjëje, kjo do tu jepet atyre nga Ati im që është në qiej.**

Ky premtim përmbushet vetëm atëhere kur dy veta janë në harmoni, d.m.th në rezonancë të plotë, thotë Bibla. Në martesë kjo harmoni ekziston kur martesa ecën sipas vullnetit të Perëndisë. Kështu edhe dëgjimi i lutjeve prej Zotit është veçanërisht i bekuar dhe i vajosur. I gëzuar mund të them që Perëndia na i ka dëgjuar të gjitha lutjet për fëmijët kur i kemi bërë në harmoni. Sa herë që në



jetën e fëmijëve tanë kishte ndonjë problem, ime shoqe dhe unë e paraqisnim veçanërisht në lutje dhe i drejtoheshim psalmit 112, në të cilin Perëndia ka bërë një premtim të mrekullueshëm:

**Psalmi 112, vargu 1-3**

**Aleluja! Lum njeriu që ka frikë nga Zoti dhe gjen një gëzim të madh në urdhërimet e tij. Pasardhësit e tij do të jenë të fuqishëm mbi tokë, brezat e njerëzve të drejtë do të jenë të bekuar. Në shtëpinë e tij ka bollëk dhe pasuri dhe drejtësia e tij vazhdon përjetë.**

Këtu Perëndia premtonte që fëmijët e të drejtëve do të bekohen. Dhe këtë ne e kemi përjetuar vërtet. Ndërsa shkruhen këto rreshta ka prapë probleme për të cilat ne duhet të lutemi. Por unë di një gjë: Perëndia i pushtetshëm që ka dëgjuar dhe përmbushur gjithë lutjet në të kaluarën do të zgjidhë po ashtu, me anë të fuqisë së tij, gjithë problemet që do të vijnë në të ardhmen. Zoti është besnik, ai e mban fjalën! Mbjaj mend sesi njëherë unë dhe ime shoqe kemi qarë para Perëndisë për shkak të një problemi në martesë të njërit prej fëmijëve tanë. Dhe Zoti e dëgjoi lutjen. Ai është besnik. Prandaj, e dashur bashkëshorte, i dashur bashkëshort, gjeni kohë edhe sikur pak minuta, për një lutje të përbashkët në harmoni, një lutje, dëgjimin e së cilës Perëndia e ka premtuar. Perëndia ka premtuar, ka caktuar, është zotuar ta dëgjëjë këtë lutje. Ai është Perëndia besnik.

### *2.1.5 Vendosësi i kornizave në edukimin e fëmijëve*

Si rregull, gruaja, natyrisht rri më shumë me fëmijët. Dhe megjithatë, tek Efesianëve 6,1-4 lexojmë:

**Ju fëmijë, bindjuni prindërve tuaj në Zotin; sepse kjo është e drejtë. Dhe ju, etër, mos provokoni për zemërim fëmijët tuaj, por i edukoni në disiplinë dhe në këshillë të Zotit.**

Këtu Bibla shpreh fare qartë se babai, bashkëshorti është ai që duhet të dalë para Zotit për edukimin e fëmijëve. Si mund të rrjedhë kjo në praktikë? Burri duhet të ulet me gruan e vet dhe në një mendje me të të vendosë kornizat brenda të cilave do të lëvizin fëmijët. P.sh. ai duhet të gjykojë kur do të vijë fëmijët për të ngrënë darkën, sa kohë lejohen të luajnë jashtë shtëpisë, nëse pretendimet e fëmijëve janë të drejta apo të larta. Mos ndoshta duhet të ulen pretendimet e tyre përse i përket parave që shpenzojnë? Çfarë shoqërirash krijojnë fëmijët, me kë e kalojnë kohën...? Unë mendoj që këto janë çështje shumë të rëndësishme. Edhe këtu, thotë Bibla, burri ka fjalën e fundit. Ai lipset ta vendosë këtë në harmoni të madhe me gruan e vet. Në shumë pika ata me siguri do të jenë të një mendjeje por në fund fare burrit i lejohet të vendosë si do të trajtohen gjërat. Dhe gruaja, si bashkëshortja e tij e dashur, do ti verë gjërat në praktikë. Gruaja, natyrisht, nuk do ti kritikojë ato që cakton burri por do ti aprovojë me gëzim, sepse e di që nga kjo merr bekim si ajo ashtu dhe fëmijët. Pra burri është vendosësi i kornizave në edukimin e fëmijëve. Në fakt, në çdo familje duhet të mbretërojë rregulli. Nuk është e mundur që çdo fëmijë të vijë në shtëpi kur ti teket por duhet të ketë një kohë të caktuar. Kështu fëmija mëson tu bindet prindërve, me

qëllim që më vonë të jetë i aftë për të pranuar me bindje të vërtetën e fjalës së Perëndisë. Sepse nëse fëmija nuk mësohet me bindjen në shtëpinë e vet, zor se do të arrijë ti bindet Perëndisë dhe fjalës së tij. Bibla thotë që bindja është diçka që duhet mësuar. Edhe Jezusi vetë mësoi bindjen dhe nënshtrimin.

Dua të përmend dhe diçka që është shumë e rëndësishme në kontekstin „Vendosësi i kornizave në edukim“: tek 1. Timoteut 3 përshkruhen kriteret e caktuara për peshkopët dhe dhjakët. Pali këtu i jep udhëzime Timoteut se cilave kritere duhet tu përmbahet. Është shumë interesante sesi për caktimin e pleqve, peshkopëve dhe dhjakëve vihet si kriter edhe edukimi i fëmijëve. Ky pra është pjesë përbërëse e domosdoshme e shërbimit shpirtëror. Lexojmë tek:

#### 1. Timoteut 3, vargu 4-5

**Njeri, që e qeveris mirë familjen e vet dhe i ka të bindur fëmijët me çdo lloj mirësjellje; sepse në qoftë se dikush nuk di të qeverisë familjen e vet, si do të kujdeset për kishën e Perëndisë?**

Bibla këtu thotë në kllapa se një burrë që nuk qeveris mirë shtëpinë e vet dhe nuk ka fëmijë të bindur, nuk mund të pretendojë për funksion udhëheqës në kishën e Perëndisë. Pra qysh në shtëpi përcaktohet, nëse do të ngarkohesh ndonjëherë me përgjegjësi në kishën e Perëndisë. Fillon me këtë, i dashur burrë, që të qeverisë mirë shtëpinë tënde dhe të kesh fëmijë të bindur që ecin në rrugët e Perëndisë.

Një shembull negativ: Unë njoh një udhëheqës bashkësie i cili nuk i vuri dhe aq rëndësi edukimit të fëmijëve të vet. Në këtë shtëpi ishte djali që vendoste si duheshin bërë gjërat. Ky burrë është një vëlla shumë i dashur dhe besnik dhe fjalën



e Perëndisë e do mbi gjithshka. Por në funksionin udhëheqës që qe i detyruar të kryente në bashkësinë e Jezusit (sepse nuk kishte asnjë vëlla tjetër më të pjekur shpirtërisht), mjerisht suksesi qe i pakët.

Për vërejtjen biblike „të qeverisësh mirë shtëpinë“, dua t’ju tregoj një ngjarje nga martesja jonë: Në fillim të martesës nuk ishim mirë nga ana financiare. Po, kishim mungesa dhe shpesh na duhej të luteshim që të kishim për të ngrënë e për të pirë. Gjithnjë, mezi e prisja ditën e rrogës. Kishim katër fëmijë dhe bëheshim kështu gjashtë vetë që duhej të jetonim me një rrogë fare modeste. Kështu që mësuam të besojmë. Edhe fëmijët tanë e përjetuan Perëndinë e gjallë në ato kohëra dhe panë sesi ai kujdesej për ne. Megjithatë unë në fillim e lija time shoqe shpeshherë vetëm, d.m.th. ngarkova atë që të besonte tek Zoti për problemet financiare. Pjesa më e madhe e parave shpenzohej gati e gjitha vetëm për të ngrënë e për të pirë. Ime shoqe pastaj, një ditë mu ankua se e lija vetëm në besimin për anën financiare. Unë i dhashë të drejtë dhe ndryshova mënyrën e të menduarit. Qysh atëhere e mora këtë çështje po aq për zemër sa dhe ajo. Pra, mua si bashkëshort i ri që isha, mu desh të mësoja të mbaja përgjegjësi për familjen dhe të qeverisja mirë shtëpinë. Kështu që për të gjitha problemet ne kërkonim Zotin në lutje. Ne nuk patëm mundësi që të ndiqnim seminare mbi martesën apo këshilla mbi martesën para se të martoheshim. Asokohe në kishat e lira nuk bëheshin pothuaj fare takime për temën „Martesa dhe familja“.

## *2.2 Inkurajim*

Një tjetër detyrë e rëndësishme e bashkëshortit është që të inkurajojë gruan, me qëllim që ajo të marrë përsipër rolin e saj në martesë. Burri duhet ta lavdërojë dhe ta inkurajojë gruan për mbajtjen e shtëpisë dhe edukimin e fëmijëve,

me qëllim që ajo ta bëjë punën me gëzim dhe dëshirë. Në DDR-në e dikurshme ndodhte që grave kristiane iu bëheshin nga gra të tjera pyetje të tilla si: „Çfarë, vetëm shtëpiake jeni?“ Ne burrat kristianë shpesh duhet ti inkurajonim gratë tona që të merrnin përsipër rolin e tyre dhe të bënin atë për çka i kish përgatitur Perëndia. Kështuqë ne si bashkëshortë të çmojmë lart atë që bëjnë gratë tona. Tamam kështu, të mos flasim vetëm për gjërat e „mëdha“ në botën e punës, bashkësisë apo rrafshëve të tjera por edhe për ato gjëra që preokupojnë gruan. Dhe herë pas here duhet ti tregojmë asaj në mënyra të ndryshme se jemi të lumtur që ajo bën ato gjëra të cilat ne burrat nuk i bëjmë dot. Kjo mund të ndodhë nëpërmjet fjalësh lavdërimi, por dhe me anë gjestesh praktike si një tufë lule apo një dhuratë. Me anë të kësaj ne shprehim sesa e rëndësishme është puna e saj për ne.

Kristla ime e dashur me hirin e Perëndisë dhe me besnikërinë e saj arriti të kujdeset dhe të edukojë katër fëmijët tanë të cilët ndjekin të gjithë Zotin. Duke mos punuar ajo, ne hoqëm dorë nga përparësitë materiale. Kur fëmijët qenë të vegjël, ajo ndenji në shtëpi dhe i deshi, i edukoi dhe u kujdes për ta si një nënë e mirë, u bë për ta një shembull besimi. Pra ndjekja e parimit biblik që një gjë më se e suksesshme.



## Kapitulli 3

### Roli i gruas

---

Tek fjalët e urta 14, vargu 26 shkruhet:

**Kush ka frikë Perëndinë, gjendet në një fortesë të sigurt dhe bijtë e tij do të kenë një vend strehimi.**

Kështu e kishte menduar Perëndia gjatë krijimit, kur krijoi burrin dhe gruan dhe ky qe qëllimi i tij kur ai iu dhuroi njerëzve martesën si diçka të mrekullueshme: Ai deshi tu ndërtonte atyre një çerdhe dhe ajo duhet të ishte qeliza më e vogël ku do të mbretëronte mbrojtja, siguria dhe ngrohtësia. Burri dhe gruaja do të bëheshin një mish dhe do të bashkëjetonin në harmoni të plotë tok me fëmijët. Ajo duhet të ishte si një fortesë brenda së cilës nuk futet asgjë e keqe. Po çfarë ndodhi me të? Gjëja më e bukur e jetës shpesh është shndërruar në atë më të trishtueshmen. Burrat dhe gratë janë të palumtur. Ata jetojnë me grindje dhe sherre në fortesën e tyre. E keqja ka gjetur rrugëkalim në qelizën më të vogël e cila do të duhej të qe e lumtur. Me anë të kësaj edhe fëmijët janë shumë të lënduar. Ata janë fatkeqë dhe të mshehët. Ata japin pak dashuri sepse kanë marrë pak dashuri dhe kanë qenë gjithmonë dëshmitarë të grindjeve.

Megjithatë ka mbetur një mall. Malli, të cilin Perëndia ua futi njerëzve në zemër dikur në parajsë. Kohë pas kohe lexojmë në libra, dëgjojmë nëpër hite ose shohim në filma se malli për dashurinë është gjëja më e madhe në jetën e njeriut. Prapë dhe prapë njerëzit duan të martohen, megjithë ndarjet e shumta rreth e rrotull. Kjo

është e mirë dhe e perëndishme, por për të përjetuar këtë fat duhet të marrim dhe ne pjesën tonë mbi vete, duke pranuar detyrat që Perëndia krijoi për njeriun.

Perëndia e di se ku banon ti! Kjo shkruhet tek Zbulesa 2, vargu 13a. Ai ka një pasqyrë të plotë mbi jetën tonë. Ai nuk di vetëm se ku jetojme por dhe si jetojmë! Ai na njeh saktë. Ai njeh problemet tona. Ai na njeh ne tok me botën tonë të ndjenjave. Asnjë njeri nuk është para tij një numër por një origjinal. Ai e ka pranuar çdo njeri ashtu siç është. Perëndia nuk dëshiron që ne të jetojmë në një fortesë të grindjes dhe sherrit, por që ne të jemi mirë. Kjo është shkruar tek letra e tretë e Gjonit:

### 3. Gjonit, vargu 2

**Shumë i dashur, unë dëshiroj të kesh mbarësi në çdo gjë dhe të gëzosh shëndet të mirë, ashtu si ka mbarësi shpirti yt.**

Nga martesë ime 37-vjeçare dua t'ju përcjell disa përvoja të cilat i kam jetuar vetë dhe gjëra që më janë bërë të qarta vetëm nga studimi i Biblës.

#### *3.1 Të jesh ndihmëse*

Tek Zanafilla 2, vargu 18 dhe 20 thuhet:

**Dhe Zoti Perëndi foli: „Nuk është mirë që njeriu të rrijë vetëm; prandaj do ti bëj një ndihmë që i leverdis.“**

Në kundërshtim me këtë, më parë qe shkruar:

Zan. 1, vargu 31

**Atëherë Perëndia shikoi gjithë ato që kishte bërë, dhe ja, ishte shumë mirë.**

Por pastaj Perëndia pa se nuk ishte mirë që njeriu të rrinte vetëm. Perëndia ka parë! Ai pa: Adami, i vetëm, është një hiç, ai ka nevojë për një ndihmëse. Jo një ndihmëse që të jetë e barabartë me të në ndjenjat, por që të jetë një kompensim në botën e tij të ndjenjave.

Një femër, së pari duhet të jetë grua, pastaj nënë. Tek shkrimi thuhet gjithashtu:

Zan. 2, vargu 24 dhe Mateu 19,5:

**...njeriu do të lerë nënën dhe babanë.**

Perëndia e sheh këtë dhe i duket fare e natyrshme. Për këtë arsye, për një çift, është shumë e rëndësishme që, qysh në fillim të martesës, të jetojnë dhe të mësohen me mendimin që fëmijët do të ikin një ditë nga shtëpia. Kjo nuk është gjithmonë një fjale goje. Ne e kemi kaluar këtë katër herë dhe çdo herë na dhimbte shpirti. Por burri dhe gruaja jetojnë bashkë deri në fund të jetës. Ata duhet ta ndërtojnë martesën qysh nga fillimi në mënyrë të tillë që, kur fëmijët të ikin nga shtëpia, ata megjithatë të mund të jetojnë sëbashku. Nuk janë fëmijët hallka mes burrit e gruas, por dashuria për njeri-tjetrin dhe besnikëria që duhet të kenë. Kur fëmijët rriten dhe nuk janë më qendra e vëmendjes në martesë, burri dhe gruaja duhet ta gjejnë sërish njeri-tjetrin dhe ti japin formë jetës së tyre. Nganjëherë kjo është si një hap drejt një periudhe të re të jetës. Por tamam për këtë arsye dhe është fënishtuar gruaja prej Perëndisë, të jetë ndihmëse për burrin e saj.



Para shumë vitesh, burri i Perëndisë Ken Wright që në shtëpinë tonë. Bashkë me disa motra dhe vëllezër kaluam një kohë të mrekullueshme nën fjalën e Perëndisë. Në fund të kësaj dite, Ken Wright tha që secili të rrinte pa folur para Perëndisë dhe të ishte në pritje të një vizioni që do të përcaktonte detyrën e jetës së tij. Ne ndenjëm pa folur dhe unë rrija në pritje se çfarë detyre do të më jepte Perëndia për jetën time. Por sado që u mundova të „dëgjoja“ - nuk pata asgjë tjetër në zemër veç tri fjalëve: Ndhimëse e burrit tënd. U zhgënjeva shumë dhe mendova: Aha, ndihmëse - po këtë e di unë! Por, në fakt, nuk e dija kuptimin e vërtetë. Për një grua nuk është dhe aq e lehtë të jetojë me të vërtetë si ndihmëse e burrit. Por një grua mund të durojë shumë më tepër se një burrë, kur e kupton me të vërtetë rolin e vet, sepse burrat lëndohen më kollaj. Çdo nënë që ka djalë do të më japë të drejtë sepse djali, kur është i vogël, qan më tepër se vajza. Djemtë lëndohen më kollaj dhe kanë zemër më sensibil. Kur bëhen më të mëdhenj, shpesh iu thuhet: Djemtë nuk qajnë. Ata e pranojnë këtë dhe një ditë pushojnë së qari nga jashtë, por zemra e tyre mbetet po ashtu edhe kur bëhen burra. Ata janë shumë të ndjeshëm.

Çdo grua është një dhuratë e pashoqe nga Perëndia për burrin e vet. Në fund të fundit është ajo që përcakton se çfarë do të bëhet burri i saj - kështu tha njëherë një vëlla i moshuar e i mençur. Atëhere ne qeshëm kur e dëgjuam këtë. Por praktika na mësoi se kjo është e vërtetë. Një grua e zgjuar e çon përpara burrin e saj. Do të thotë që ajo qëndron pas tij, e favorizon dhe e vendos në pikëvështrimin e njerëzve dhe i ngarkon atij detyrat për të cilat e ka thirrur Perëndia. Sepse vendi ynë ka nevojë për burra! Kishat tona kanë nevojë për burra! Burra, që të marrin përsëri përsipër shërbime shpirtërore dhe jo siç ndodh shpesh rëndom nëpër bashkësi, që të gjitha punët duhet ti bëjnë gratë. Në këtë pikë gratë janë të mbingarkuara. Perëndisë do ti pëlqenin

burra, të cilët janë të ngjashëm me të - në dashuri, në punë, në sundim, në shpikje. Por çfarë ndodhi me burrat? Ata, më së shumti, as veten e tyre nuk e zotërojnë dot, sepse nuk kanë çfarë shembulli të ndjekin. Shumë burra fshihen pas kurrizit të gruas dhe pa e zgjatur shumë ia lëshojnë asaj skeptrin në dorë. Ky është hall i madh nëpër familjet. Shpesh vijnë njerëz në seancat e udhëheqjes shpirtërore dhe tregojnë se nënat bëjnë ligjin në familje. Nëpërmjet kësaj fëmijët mbeten të zhgënjyer nga baballarët dhe nuk kanë më pikë respekti për ta. Rregulli i familjes është brenda çdo njeriu ashtu si desh Perëndia. Vetëm sipas këtij rregulli shkon mirë një martesë dhe rriten fuqitë shpirtërore nga kjo lidhje trefishe.

### *3.1.1 Mos jep këshilla vend e pa vend*

Një ditë po udhëtoja me tren kur befas mu kujtua barceleta e mëposhtme: „Frickë,“ tha nëna, „ti duhet të bësh gjithnjë vepra të mira. Duhet të japësh ndihmën tënde ku të mundesh!“ S’kaloi shumë dhe na vjen njëherë Fricka nga shkolla dhe thotë: „Mami, sot bëra një vepër të mirë.“ „Shumë bukur, biro, çfarë qe kjo?“ „Ndhimova një gjyshe që të kapërcente rrugën.“ „Oh, ajo me siguri u gëzua, apo jo?“ pyeti nëna. „Epo si të them“ tha Fricka me zë të mekur „në fakt ajo nuk donte fare të dilte matanë.“

Papritur Perëndia më foli dhe më tha se ka shumë gra që sillen kështu me burrat e tyre. Unë shtanga dhe në fillim s’e mora vesh ç’desh të më thoshte Perëndia. Pastaj, kur vrava mendjen për lidhjen midis barceletës dhe fjalës së Perëndisë, mu desh ti jap të drejtë Perëndisë. Ndodh shpesh që gratë, ngaqë duan të jenë ndihmëse të burrit, i ofrojnë atij ndihmë edhe kur s’është e nevojshme. Perëndia vazhdoi të më fliste dhe më tha: „Nëse do të ecje përgjatë bregut të një deti, ku lahen shumë njerëz, cilit do t’ia ofroje

ndihmën tënde?“ U mendova pak dhe pastaj thashë: „Vetëm atij që bërtet për ndihmë.“ „Po,“ tha Perëndia, „por tamam këtë ju gratë shpeshherë nuk e bëni. Ju i ofroni burrave tuaj ndihmë, kur ata s’kanë fare nevojë. S’prisni dot derisa burrat t’ju luten për ndihmë, por përziheni kot në gjëra që i përkasin vetëm burrit. Kjo nuk është ndihmë, është të japësh mend kot.“ Këto gra i përdhunojnë burrat me ndihmën e tyre. Bëni kështu më mirë: Jepini burrave tuaj ndihmë vetëm kur kanë nevojë dhe iu luten për këtë. Kështu je me të vërtetë ndihmëse. Prandaj është aq e rëndësishme që bashkësitë tona të kenë jo vetëm burra por edhe gra që mendohen për rolin e tyre dhe e pranojnë atë: Rolin, të jesh ndihmëse.

Një fjalë nga Shkrimi, që më ka preokupuar shumë qëndron tek 1. Korintasve 11, vargu 9:

**Sepse burri nuk është nga gruaja por gruaja nga burri.**

Në fillim gruaja e ka të vështirë ta pranojë këtë. Gjatë kohës së njohjes djali i ri rrotullohet vetëm rreth vajzës. Gëzimet e saj janë dhe të tijat dhe hallet e saj i mban edhe ai. Gjithë kohën e lirë ai e kalon me vajzën që do dhe dëgjon gjithë interes ato që thotë ajo dhe shfaq mendimet e veta. Pastaj në martesë, shpesh gjërat mjerisht ndryshojnë. Gruaja zhgënjehet sepse mendon që do të jetë gjithnjë si në fillim. Ajo nuk kupton më as burrin, as botën. I vetmi reagim i saj është të thotë: „Ti nuk më dashuron më!“ Këtu mund të mësojmë nga fjalët e sipërpërmendura. Është fjala e Perëndisë dhe për këtë arsye duhet ta pranojmë si të tillë. Në gratë duhet të nxjerrim nga ajo një Po me dëshirë. Martesa jonë shkon mirë vetëm nëse i japim kuptim rolit si ndihmëse dhe e praktikojmë atë. Nuk duhet të na karakterizojë mëshira ndaj vetvetes, por le ti themi një Po të hareshme qenies sonë prej gruaje!



### 3.1.2 Ndjenjat, ndjenjat

Në Bibël thuhet se gjarpri qe kafsha më e zgjuar në parajsë. Unë vrava mendjen dhe arrita në përfundimin se ai qe më i zgjuar pasi u afrua tek gruaja dhe jo tek burri. Ai qe mjaft i zgjuar dhe e dinte se në botën e ndjenjave burri është shumë më i qëndrueshëm. Burri me siguri do të ishte mbrojtur nëse gjarpri do të kish shkuar tek ai. Edhe sot e kësaj dite gjarpri ia fillon më së shumti nga bota e ndjenjave të gruas. Ai arrin të fusë ndjenja negative në shpirtin e gruas dhe gjithshka është gati. Mëkati fillon - me grindje, sherr, manipulim, mbyllje në vetvete e me rradhë. Burrat shpesh janë më të mbrojtur ndaj ndjenjave të tilla, sikurse Adami në parajsë. Në përgjithësi, në fillim ata reagojnë duke menduar: „kështu e kanë gratë.“ Por pastaj, natyrisht edhe mund të inatosen, t'ia hedhin fajin grave e të shkojnë në punë të tyre. Sepse thamë që ata janë më të ndjeshëm dhe për pasojë më të pambrojtur. Burri, vërtet që shpesh nuk di si të silltet me gruan e vet. Ndjenjat e gruas ndryshojnë me sot e me nesër.

Një shembull: Pasi hahen ca me fjalë, gruaja dëshiron që burri ta marrë në krahë plot dashuri. Ajo ia thotë atij këtë dhe ai e regjistron: Ehë, pas grindjes vjen përqaftimi. Herën tjetër, kur ata prapë i kanë ngritur zërat më shumë se ç'duhet, burri kujton situatën e mëparshme dhe do të përqafojë gruan. Por sot, bota e saj e ndjenjave është krejt e ndryshme dhe ajo thotë: „Më ler rehat, dua të jem vetëm.“ Herën e tretë ndodh përsëri ndryshe. Dhe burri tani gjendet në hall. Burri duhet ti verë gjithnjë gjërat në rregull. Ndërsa gruaja sundohet nga ndjenjat, sot ndryshe, nesër ndryshe. Ajo, sot, ende nuk e di çfarë ndjenjash do të ketë nesër. Qysh kur e kam kuptuar këtë (dhe jam ende duke e mësuar), ia hedh më pak fajin tim shoqi për mosmarrëveshjet e ndryshme. Vras mendjen se cila „ndjenjë“ më sundon sot dhe thjesht zë e qesh (dhe sherrit

i thyhet kurora), ndërkohë që më parë gjithnjë qortoja tim shoq se nuk më kuptonte. Ai as që mundet ta bëjë këtë. Ekarti vërtet më do me gjithë zemër, por Krijuesi atë e ka bërë ndryshe dhe ai nuk i kupton dot ndjenjat e mia (sot kështu, nesër ashtu). Çfarë duhet të bëjë burri? Për shkak të kësaj në martesë lindin shumë keqkuptime. Në përgjithësi gruaja përpiqet ta ndryshojë burrin e vet duke i mbajtur leksion, por ja që burri s'mundet. Shpeshherë ai bëhet krejt i padepërtueshëm. Dhe gruaja prapë lëndohet. Është si qarkullimi i gjakut dhe djalli ka arritur atë ç'ka deshi - tamam si në parajsë - shkatërrimin. Në martesë janë, më së shumti, dhelprat e vogla ato që prishin vreshtin. Shpesh janë vetëm vogëlsirat ato që na hapin punë në martesë. Kur ndodhin gjëra të mëdha, bashkëshortët, përgjithësisht, mbahen fort tek njeri-tjetri. Por gjërat e vogla, ashtu si fruti i vogël i parajsës, arrijnë ta shkatërrojnë një martesë.

### 3.1.3 Ç'duhet bërë?

Si të kundërveprosh?

Siç e thashë, pas martese gratë shpesh ngelen të zhgënjyera nga burrat e tyre. Në fazën e dashurisë gjithshka vërtitet vetëm rreth tyre. Por ca kohë pas martese, burri kupton se edhe puna është e rëndësishme, se ai ka nevojë për sukses, dhe i kushtohet më shumë punës, atje ku gjen suksesin. Prandaj është e rëndësishme që gruaja ta dijë, se nuk duhet ta kritikojë dhe ti bjerë në qafë gjithë kohën burrit të vet. E rëndësishme është që ajo ta lëvdojë të shoqin, qoftë edhe për gjëra të vogla. Burri ka nevojë për lëvdata! Përndryshe, do të ndjehet i tërhequr, gjithnjë e më tepër, atje ku e lëvdojnë. Do të vijë gjithnjë e më pak me qejf në shtëpi, nëse e presin kritika dhe buzët e varura. Prandaj, gra, ruhuni nga kritikata! Gruaja nuk



arrin të kuptojë që burri i saj do të dalë përsëri në „Jetën armike“, por mendon se gjithshka duhet të mbetet përjetësisht si në kohën e dashurimit. Pastaj ajo del në përfundimin që i shoqi nuk e dashuron më dhe arrin puna tek shamata. Burri dhe gruaja u krijuan nga Perëndia si dy qenie të ndryshme. Kjo është dhe mbetet kështu. Edhe në dashuritë më të mëdha njëri nuk mund të bëhet njëlloj si tjetri. Thjesht, nuk bëhet. Perëndia e ka krijuar gruan si plotësim dhe jo që të jetë njëlloj e të ketë të njejtat mendime dhe ndjenja me burrin. Është hir i veçantë nga Perëndia që të mësosh këtë.

Mirëpo tani bëhet pyetja, si të sillemi ndaj ndjenjave të zhgënjyera. Të bëhem idhnake? Ne gratë, duhet të bëjmë një besëlidhje me Perëndinë: Gjithshka që burri nuk na e jep dot, megjithë dashurinë që ka, unë mund ta marr nga Perëndia në fjalën e tij. Të mos akuzojmë burrin. Ai nuk na jep dot më tepër nga ç'mundet. Por Perëndia mund të na mbushë plotësisht. Të ecësh në bashkësi të ngushtë me Jezusin - kjo është e rëndësishme! Prandaj, gra të dashura, kini lidhje të ngushtë me Zotin. Mos thoni që nuk keni kohë për shkak të fëmijëve. Unë e kam praktikuar vetë këtë në gjithë këta vite martesë. Fëmijët e dinin mirë kur duhet të rrinin urtë sepse „ Mami tani po flet me Perëndinë“. Mund tua mësoni këtë fëmijëve tuaj. Ata duhet ta dinë: Jezusi është i pari në jetën e nënës sime. Kështu që unë kaloja kohën time të qetë në një dhomë, edhe atëhere kur në dhomën tjetër bëhej potere (kishim katër fëmijë). Por unë kisha kohën time me Zotin.

#### *3.1.4 Të ngopësh shpirtërat*

Njëherë, gjatë një takimi grash, një motër mori një pamje për mua si më poshtë: Pranë Jezusit qëndronte një karrige bosh. Jezusi tha që, sa herë të dua, mund të ulem mbi

këtë karrige. Ai ka kohë për mua, dëshiron të më dëgjojë dhe të më japë dashurinë e tij. Sa herë jam ulur unë mbi këtë karrige! Diku lexova fjalën se Zoti nuk do ti lerë të uritur shpirtërat e të drejtëve. Kjo është një fjalë e mirë për gratë. Perëndia do që shpirti yt të ndihet mirë. Nëse uria jote për dashuri është kaq e madhe dhe burri nuk ta shuan dot, Zoti nuk e le të uritur shpirtin tënd. Jezusi e ka respektuar gruan pa kufi. Ajo është një dhuratë e Perëndisë. Vetëm se djalli ka gënjyer ndjenjat e saj për shekuj me rradhë dhe ia ka ulur vlerën.

### 3.1.5 Jezusi sheh

Historia ime më e preferuar në Bibël është ajo në të cilën, Jezusi, pas ringjalljes, iu shfaq së pari një gruaje dhe e thirri thjesht „Mari“. Nga kjo mund të shohim sesa shumë i ka respektuar Jezusi gratë. Ai e dinte fare mirë sesa i dhimbte zemra asaj dhe sa shumë vuante ajo për vdekjen e mësuesit. Dhe ai, pas ringjalljes, iu shfaq në fillim Marias. Sa herë kam përfytyruar që Jezusi, të më thërrasë thjesht „Kristël“. Atëhere gjeja prapë qetësi për disa gjëra që nuk mund ti kuptoja.

Tek Luka 13, vargu 10-13 na tregohet se Jezusi pa një grua në mes të një grupi të madh njerëzish. Një grua të përkulur dhe të kërrusur. Ai e preku dhe ajo përnjëherësh u drejtua dhe lëvdoi Perëndinë. Në gjithë atë masë njerëzish Perëndia pa hallin e një gruaje të vetme. Me anë të prekjes së tij ajo mund të ecte përsëri e drejtuar. Edhe ne po kështu! Ne gratë, duhet të ecim me shpinën drejt dhe të mbahemi, të mos mposhtemi prej Satanit dhe të mos ecim të përkulura nën barrën e martesës sonë. Jezusi do që të na shërojë. Duhet të na japë përsëri kënaqësi qenia si grua dhe ndihma që u japim burrave, me qëllim që dhe ata të ecin me shpinën drejt. Sepse burrat tanë kanë

nevojë për krahëmbështetje. Kjo krahëmbështetje është familja e tyre. Ata duan tu tregojnë të tjerëve me krenari për familjen e tyre edhe sikur të bëhet fjalë për gjëra fare normale. Burrat shpesh nuk mund ti kuptojnë gratë, por gratë kanë dhuntinë që ti kuptojnë burrat e tyre, sepse ato janë thirrur nga Perëndia si ndihmëse.

Sa herë qaja para Jezusit, sepse mendoja se burri më kish bërë padrejtësi, Shpirti i shenjtë vinte dhe më thoshte: „Lexo Korintasve 1,13!“ Kur e bëja këtë, shikoja herë pas here sa shumë isha larguar nga dashuria e perëndishme që donte të më dhuronte dhe që kish për ne Perëndia. Pastaj mund të shkoja tek im shoq dhe ti thosha: „Më fal, e kisha gabim.“ Korintasve 1,13 është me të vërtetë shembulli i dashurisë sonë në martesë.

### *3.2 Mbretëresha*

Kur lexova para do kohësh librin e Jeremias, gjeta një fjalë të mrekullueshme:

Jeremia 1, vargjet 9-10

**Pastaj Zoti shtriu dorën e tij dhe preku gojën time; mandej Zoti më tha. „Ja, unë i vura fjalët e mia në gojën tënde. Ja, unë sot të caktoj mbi kombet dhe mbi mbretëritë për të çrrënjosur e për të rrënuar, për të shembur dhe për të shkatërruar, për të ndërtuar dhe për të mbjellë.“**

Kjo fjalë, mendova, vlen edhe për ne, nënat. Në fakt, ne nuk kemi popuj dhe mbretëri, por ne kemi familjet tona. Aty brënda ne përcaktojmë nëse do të ndërtohet e do të



mbillet apo do të shkatërrohet e do të çrrënjohet. Ne mund të vigjëlojmë si mbretëresha në „Mbretërinë“ tonë për gjithë çka ndodh aty.

Nëse posedojmë një mbretëri duhet të sillemi aty si mbretëresha. Kam vrarë mendjen sesi sillet vallë një mbretëreshë në shtëpinë e vet dhe arrita në përfundimin se ajo ka një tufë çelësash me anë të të cilëve hyn lirisht në çdo dhomë të shtëpisë së saj. Ajo mund të kontrollojë në të gjitha dhomat dhe të sundojë në to.

### *3.2.1 Nënshtrim*

Për këtë detyrë ajo së pari ka nevojë vetë për siguri dhe mbrojtje, të cilat duhet tia japë burri i saj. Mbrojtja është rezultat i nënshtrimit ndaj burrit. Tek Efesianët 5, vargu 22 thuhet:

**Ju gra, nënshtrohuni burrave tuaj si Zotit!**

Shembull për këtë që një grua, e cila gjatë një udhëheqjeje shpirtërore tha se i ishte lutur Zotit, nëse duhet të punonte apo jo. Ajo tregoi se Perëndia ia kishte lejuar. Aty, im shoq pyeti burrin e saj që që i pranishëm, se ç'mendim kishte ai. Ai u përgjigj qartë se nuk e dëshironte këtë gjë. Im shoq i thotë gruas: „Atëherë s'që nevoja të pyesje në fillim Perëndinë, por tët shoq, dhe të bëje atë që të thotë ai.“

Perëndia e ka vendosur burrin si kryet e gruas, burri i është nënshtruar Krishtit dhe Krishti Perëndisë, Atit të tij. Kjo është hierarkia hyjnore. Tek Efes. 5, vargu 24 thuhet:

**Kështu gratë duhet tu nënshtrohen në të gjitha gjërat burrave të tyre.**

Kjo fjalë „në të gjitha gjërat“ është ca e rëndë për mua. Do të dëshiroja të nënshtrohesha me dëshirë, por në të gjitha gjërat? Do të dëshiroja që të kisha dhe unë diku pak të drejta.

Kur një mbrëmje ishim tek rrethi ynë i dikurshëm i shtëpisë, unë po hahesha në lutje me Zotin. Po i thosha se kjo fjalë: „në të gjitha gjërat“ që ca e rëndë për mua. Por Zoti përdor me ne humor dhe durim. Ndërsa isha me të në bisedë e sipër dhe askush nuk e dinte ç'bluaja, im shoq mori një fjalë nga Zoti. Pak a shumë që kjo: „Zoti të thotë se atë që je duke e menduar tani, duhet ta bësh me gjithë zemër!“ Menjëherë e kuptova se e kishte me mua dhe se fjala vlente për mua. Dhe aty mora një vendim të guximshëm. Thashë: „Zot, fitove ti. Dua ti nënshtrohem tim shoqi vërtet në gjithshka.“ Pastaj shënova vargun në Bibël dhe datën përbri dhe jam munduar të jetoj sipas saj. Jo gjithmonë ia kam dalë mbanë dhe mësoj dhe sot e kësaj dite. Por e bëj gjithnjë e më mirë. Në fillim e zbatoja vetëm si „detyrim“ ndaj fjalës së Perëndisë. Ndërkaq e zbatoj gjithnjë e më me dëshirë dhe si nevojë të zemrës. Zoti na shfaqet kur duam të jetojmë sipas vullnetit të tij dhe na jep hir. Qyshse unë mundohem ta praktikoj këtë, ndjej gjithnjë e më tepër siguri dhe mbrojtje në jetën time. Kam shpëtuar nga shumë gjëra për të cilat kujdesesha më parë. I mirëbesoj Ekardit (tim shoqi) dhe mendimit të tij. Kjo i bën mirë shpirtit tim. Shumë depresione dhe vuajtje të vogëla që kisha më parë, e kanë humbur pushtetin e tyre sepse unë nuk përzihem më në të gjitha gjërat.

Ne gratë, jemi krijuar në mënyrë të tillë që, me anë të nënshtërimit, të hyjmë në një siguri të madhe. Burrave tanë u kërkohet dhe u bën mirë, të marrin në dorë udhëheqjen e familjes. Nëpërmjet kësaj ai rritet gjithnjë e më tepër tek Zoti, sepse ai dëshiron të marrë vendimet e duhura. Madje Perëndia e ka fisnikëruar kaq shumë burrin saqë,

nëse gruaja e tij ka lidhur një kusht të paarsyeshëm me Perëndinë, ky mund ta zgjidhë atë para Zotit (Numrat 30, 7-9). Kaq vlerë të madhe i jep Perëndia burrit, pamvarësisht se ai në fjalën e vet thotë gjithashtu: „Paguaja më të lartit kushtin tënd!“

### 3.2.2 *Gozhda e padukshme*

Kur, para disa vjetësh, erdhi tek ne njëherë Hermann Rieffle dhe udhëhoqi një kohë të lirë, ai tregoi për altarin në tempull. Ai e trajtoi atë nga të gjitha anët dhe na paraqiti madhështinë e tij. Pastaj foli për një gozhdë që mbante të bashkuar altarin në mënyrë që ky të mos shpërbëhej. Ai na sqaroi rëndësinë e kësaj gozhde. Aty mora një vendim në zemrën time, që , si grua, dëshiroja të isha një gozhdë e tillë në familjen time. Kjo gozhdë në fakt nuk shihet por është shumë e rëndësishme. Altari shihet nga shumë njerëz, por është kjo gozhdë e vogël, e padukshme, që e mban atë. Unë mendoj se ne gratë duhet ti nxjerrim burrat tanë në plan të parë, që ata të respektohen.

Tek fjalët e urta 31 na paraqitet një grua biblike. Vargu 23 është veçanërisht i rëndësishëm. Aty thuhet:

Fj.urta 31, vargu 23

**Burri i saj nderohet te porta kur ulet  
bashkë me pleqtë e vendit.**

Unë mendoj se është shumë e rëndësishme që burrat tanë të jenë të nderuar. Jo duke shfaqur mendimin tonë për të, por duke e nxjerrë burrin në plan të parë, me qëllim që këshilla e tij të dëgjohet me dëshirë dhe të pranohet nga ata që kërkojnë këshillën. Burrat tanë dëgjohej me dëshirë nga këshilli i pleqve vetëm atëhere kur ata thonë fjalën e tyre edhe në shtëpi. Sepse njerëzit vërejnë me vëmendje



sesi shkon martesë jonë. Është gjëja më e keqe kur gruaja përzihet në muhabetë kurdo e gjithandej.

Para disa vjetësh përjetova një shembull frikësues. Një burrë i Perëndisë erdhi tek ne në shtëpi bashkë me të shoqen, të cilën nuk e njihja më parë. Gjatë kohës që ndenjën e shoqja foli papushim, ndërsa ai rrinte i heshtur pranë saj. Kur atij iu drejtua një pyetje lidhur me bashkësinë, ai u përgjigj duke iu drejtuar asaj: „Trego ti pak.“ Unë mbeta si e goditur që një burrë i Perëndisë, për të cilin kisha një mendim të lartë, nuk fliste më në prani të gruas së vet por ia ngarkonte asaj çdo lloj bisede.

### *3.3 Ruaj gjuhën tënde*

Është gjithashtu shumë e rëndësishme ajo që ne gratë u tregojmë të tjerëve për burrat tanë. Njëherë rrija tek salla e pritjes së një dentisti. Pas pak brënda hyri gruaja e dentistit dhe tregoi ca gjëra jo shumë të këndshme për të shoqin. Atëherë më ka ardhur me të vërtetë turp, sepse ne të gjithë prisnim të mjekoheshim nga burri i saj, dentisti, ndërsa e shoqja fliste keq për të. Gjëra si kjo mund ta shkatërrojnë njeriun.

Është gjithashtu vendimtare që jo të gjitha gjërat që ndodhin në martesë tua tregojmë të tjerëve. Dhe sidomos nënave jo! Ato rreshtohen gjithmonë në anën e bijave të tyre. Ne kështu diskriminojmë burrat tanë.

Shumë keq është gjithashtu kur flasim keq për burrat para fëmijëve tanë. Kësaj duhet ti ruhem veçanërisht! Fëmijët pësojnë dëme në psikikë kur dëgjojnë gjëra negative për baballarët. Përveç kësaj, të kemi veçanërisht kujdes, që të mos bëjmë sherr para fëmijëve.

### 3.3.1 Jo fortesë grindjesh

Më përpara thashë se Perëndia i kishte menduar gjërat në mënyrë të tillë që martesë të ishte një fortesë e sigurt, brenda së cilës të jetojnë fëmijët. Sapo ata ndjejnë se në këtë fortesë ka grindje dhe sherre lëndohen dhe bëhen krejt të pasigurt. Ata nuk e kundrojnë më familjen si një fortesë të sigurt, por duan ta shpërthejnë dhe t'ja mbathin prej saj sepse nuk mund të durojnë që nëna dhe babai nuk janë të bashkuar. Prandaj dhe ka kaq shumë fëmijë të dëmtuar sepse ata kanë përjetuar paprerë zëniet midis prindërve.

Prindër të dashur, ruhuni nga zëniet para fëmijëve. Eshtë e natyrshme që midis burrit dhe gruas ndodhin herë pas here mospuqje mendimesh. Por prisni për tu sqaruar deri në darkë, pasi fëmijët shkojnë të flenë dhe ju jeni vetëm për ti sqaruar gjërat në qetësi. Kjo është shumë e rëndësishme. Po i flas zemrës suaj. Në udhëheqjet shpirtërore kemi parë se çfarë dëmtimesh u shkaktohen fëmijëve kur ata vërejnë se prindërit e tyre nuk merren vesh fare njëri me tjetrin.

### 3.4 Manipulim

Një aspekt i rrezikshëm në martesë është manipulimi. Derek Princi i përcakton si shtriga ato gra që manipulojnë burrat e tyre. Di shembullin negativ të një gruaje, e cila, kur nuk dinte më nga tia mbante, shtrihej në shtrat dhe bëhej e sëmurë. Kur i shtohej puna, shtrihej në krevat dhe burrit i duhej të bënte gjithë punët dhe më vonë të kujdesej edhe për fëmijët. Në fillim kjo zgjaste vetëm disa ditë, pastaj disa javë dhe pastaj ajo nuk u ngrit më nga shtrati e vdiq.

Djali është provokuesi i çdo manipulimi dhe fiton të drejta që nuk i takojnë, kur ne ia lejojmë këtë! Ne gratë duhet të tregojmë kujdes që të mos manipulojmë me trupin tonë.

Kjo vlen edhe kur është fjala për seks. Ne nuk na lejohe  
ti dënojmë burrat tanë duke mos hyrë në afrimet  
martesor me ta, kur mendojmë se ata na kanë bërë ndonjë  
padrejtësi. Ky është mëkat. Aq më tepër falini burrat tuaj.

### 3.5 Të jesh e zgjuar

Tek fj. urta 31, vargu 22 thuhet:

**Bën për vete mbulesa si sixhade dhe  
rrobat e saj janë prej liri shumë të hollë  
dhe të purpurta.**

Kjo vlen veçanërisht për gratë e martuara. Në përgjithësi  
ndodh që në kohën e njohjes me burrin bëhemi të bukura.  
Por shpesh gratë bëhen indiferente në martesë. Këtu,  
Perëndia me anë të fjalës së tij na jep udhëzimin që ne duhet  
të rregullohemi për burrat tanë. Pse tu shkojnë burrave tanë  
sytë nëpër gra të tjera? Ata duhet ta dinë që në shtëpi kanë  
një grua të bukur! Kur të hani mëngjesin bashkë, vishni diçka  
të bukur, krihni flokët dhe bëhuni të këndshme për burrat  
tuaj. Sepse përshtypjen që i lini burrit para se të dalë nga  
shtëpia, ai e mban me vete gjithë ditën. Në zyrë atë e pret  
një sekretare e rregulluar mirë. Dashur padashur ai ze të  
bëjë krahasime me gruan që ka në shtëpi. Këtu ne mund ta  
mbështesim me të vertetë burrin, duke u bërë të bukura. Ne  
nuk duam ti pëlqejmë askujt tjetër përveç burrit. Dhe  
ndërkohë, kur ai vjen në mbrëmje në shtëpi a je ndërruar  
dhe a je bërë përsëri e këndshme për të? Edhe kur ai ndoshta  
nuk thotë asgjë (dhe përgjithësisht burrat nuk thonë gjë!)  
në shpirt është i kënaqur dhe i lumtur kur sheh para syve  
një grua të rregulluar posaçërisht për të.



### 3,6 Rehatshëm

Veçanërisht dua të udhëzoj që ne gratë duhet të mësohemi ta llogarisim mirë kohën. Duhet të vendosim një rregull të tillë në mbajtjen e shtëpisë që të mos fillojmë nga punët ose të jemi duke bërë punë në kohën kur burri vjen nga puna i lodhur. Për burrin është gjë e bukur kur vjen nga puna dhe gjen një shtëpi të rehatshme në të cilën mbretëron pastërtia dhe rregulli. Me mjete të pakta mund të arrish të krijosh një shtëpi të rehatshme. Kjo s'ka nevojë për ndonjë investim të madh financiar. Me një mbulesë të vogël, disa lule...(ne gratë jemi shumë krijuese) mund ta bëjmë shtëpinë tonë të bukur dhe të rehatshme. Jo vetëm burri por edhe fëmijët do ta ndjejnë veten mirë. Kini kujdes të dini ç'u pëlqen atyre dhe bëjeni atë.

Por mos u bëni maniake pas pastërtisë! Fëmijët dhe burri juaj duhet të kenë mundësinë të lëvizin lirisht pa patur frikë se ju do të inatoseni kur bëhet pis diçka. Kjo është shumë e rëndësishme. Fëmijët do ta ndjejnë veten mirë në shtëpi dhe nuk do të kenë dëshirë t'ia mbathin nëse aty mbretëron atmosfera e dashurisë, rehatisë dhe mirëkuptimit. Këtu kemi vërtet ç'të mbjellim dhe ndërtojmë.

### 3.7 Të shkatërrosh dhe të ndërtosh

Por ne , po ashtu, duhet të mbrohemi nga ato ç'ka djalli përpiqet të fusë në familjen tonë. Duhet ti shmangemi dhe ta shkatërrojmë e ta asgjësojmë të keqen. Perëndia ka kaq shumë besim tek ne gratë sa që na ka besuar ndërtimin e familjes. Dua të jap një shembull për njërin prej nipërve të mi, që është botuar edhe tek Josua-Lajmëtari. Këtu mund të shohim sesi Perëndia mund të na përdorë ne gratë, për të ruajtur fëmijët tanë nga sulmet e djallit:

### 3.7.1 Një shembull

Elisabeta dhe Johanesi ishin tek ne për vizitë. Unë bëra me ta një shëtitje të vogël. Kur kaluam pranë automateve futa një monedhë gjysmëmarkëshe për të nxjerrë një dhuratë të vogël. Doli një unazë të cilën e mori Elisabeta. Johanesi aty më thotë: „Gjyshe unë nuk dua si kjo dhurata. Dua diçka nga automati tjetër.“ Aty duhet të hidhje një markë. I thashë se një markë ishte shumë për xhepin tim. Ai më tha se nuk do të hante drekë. E pyeta mos që bërë smiranjos. Ai ma ktheu se nuk që smiranjos por i trishtuar. Aty i them: „Eja, Johanes, do të të tregoj një histori.“ I tregova historinë e Kainit dhe Abelit dhe ia theksova se Kaini e filloi me trishtim, pra, se Perëndia preferoi flijimin e Abelit dhe jo atë të Kainit, se zemërimi zbriti mbi Kainin dhe ai nuk e duronte dot më të vëllanë dhe puna shkoi deri në goditjen për vdekje. Nga një „çikë“ zili doli vrasja. Johanesi dëgjonte me vëmendje. Kur mbaroi historia ai më tha me zë të ulët: „Gjyshe unë nuk dua por ja që s'mundem.“ Kjo më tronditi shumë. Çuni s'që as pesë vjeç dhe djalli donte ta fuste në thes. Befas mu bë e qartë se nga „të qenit një çikë ziliqar“ në fëmijëri mund të lindte urrejtja për gjithë jetën. „Eja“ i thashë, „meqë qenka puna kështu, do të lutemi bashkë. Të ndihmon.“ Në lutje, e çova vogëlushin para Jezusit. Edhe ai vetë u lut se nuk donte të ishte ziliqar dhe i kërkoi Jezusit falje. Pasi thamë „Amen“, Johanesi im ishte i gëzuar si më parë. Gjithshka kaloi.

Por historia vazhdon akoma. Ime bijë më tregoi pas disa ditësh se ajo kish blerë një fustan për Elisabetën dhe ia kish treguar Johanesit sepse Elisabeta ishte në shkollë. Ajo priste reagimin e tij sepse për të nuk kish blerë gjë. Johanesi shfaqti gëzim të madh. E ëma u çudit për këtë, ia tha dhe e lavdëroi që ai nuk u bë ziliqar. Ai i tregoi historinë që dëgjoi prej meje dhe i tha se nuk donte të ishte ziliqar.

Pak kohë më vonë Johanesi mori diçka që Elisabeta nuk e kishte dhe ajo u inatos. Që aty Johanesi rend tek e ëma dhe i thotë këto fjalë: „Mami, shiko, Elisabeta është ziliqare. Lutu shpejt me të që të mos ketë më zili në zemër.“

A nuk është e mrekullueshme kur fëmijët tanë ndërtohen dhe kur ju i sillni në shoqëri me Shpirtin e shenjtë, me qëllim që e keqja të mos zerë vend tek ata? Ne vigjëlojmë që e keqja brenda tyre të shkatërrohet.

### *3.7.2 Udhërrëfyese për jetën*

Duhet të kemi kujdes kur u flasim fëmijëve tanë. Këtu mund të bëhemi shumë shpejt profetë të rremë. Një fjalë mund të shkatërrojë gjithë jetën.

Në kohën e pubertetit unë kam qenë shumë e ngathët. Më binin gjërat nga dora dhe i kam thyer gjithë ato enë sime mëje. Ajo zemërohej shumë dhe më thoshte gjithmonë: „Po kape gjë me dorë ti do ta thyesh. Edhe sikur të mbaje një tabaka me enë do ta rrëzoje.“ Këtë fjalë unë e regjistrova pa vetëdije. Vetëm para disa vjetësh mu bë e qartë se nëna ime kish futur në jetën time fjalë që unë i mbaja për të vërteta. Kurrë nuk mbaja tabaka me enë por i merrja filxhanët dhe pjatat në duar për ti çuar tek tavolina. Kur organizuam njëherë një takim të lirë dhe unë ndihmoja në guzhinë, duhet të kaloja me enët nëpër oborr. Çoja gjithmonë dy-tre filxhanë tek salla derisa erdha në vete dhe mendova: Pse nuk marr një tabaka por ngela lart e poshtë? Befas më ranë ndër mend fjalët e nënës sime. Kur u bëra e vetëdijshme vendosa ti jepja fund gjithshkaje që ishte thënë mbi jetën time. Mora në duar një tabaka të madhe me enët dhe e shpura shëndoshë e mirë në sallë. Qysh prej asaj kohe mundohem që të mbaj sa më shumë enë në një tabaka.



Vura re se ç'farë ndikimi patën këto fjalë në jetën time dhe sa shpejt prirem dhe unë vetë tu them fëmijëve se nuk kanë për tu bërë ndonjëherë për të qenë, se janë dhe do të mbeten budallenj e gjëra të tilla! Në të tilla situata djalli i shfrytëzon menjëherë fjalët për ti mbjellë ato në jetën e fëmijëve. Fëmijët këto i marrin për të vërteta. Dhe kështu ne fusim në jetën e fëmijëve gjëra që ato i mbajnë me vete gjithë kohës. Ju lutem, nëna të dashura, kini kujdes për fjalët që u thoni fëmijëve tuaj! Flisni gjëra të mira, flisni besimin e Perëndisë. Thuajini atyre sa shumë i doni, se i doni edhe kur bëjnë gabime. Lavdërojini fëmijët tuaj. Kjo është shumë e rëndësishme!

Njoh një grua që nuk e ka lavdëruar kurrë të birin. Ç'do punë, ç'do vogëlsi asaj i dukej e vetëkuptueshme. Kur djali u rrit, u bë krejt inferior dhe më vonë pasuan depresionet. Ai kurrë s'kish dëgjuar ti thonin: „Bravo, shumë mirë e ke bërë!“ Prandaj është e rëndësishme që ti lavdërojmë fëmijët.

### 3.8 Lutëse

Jini lutëse për familjen tuaj! Lutuni ç'do ditë për burrin dhe për fëmijët tuaj. Ata janë më të ekspozuar ndaj tundimit, sepse ata duhet të shkojnë në jetën „armike.“ Por mos u lutni për burrat tuaj ashtu, që ata ti shkojnë për shtat skemës suaj por lutuni që ata të bëhen të atillë që Perëndia të mund ti përdorë pëe mbretërinë e vet. Kjo vlen edhe për fëmijët. Lereni të lirë familjen tuaj, në mënyrë që ajo të mund të luajë rol në mbretërinë e Perëndisë. Perëndia ka planifikuar se ku do që të jetë burri yt. Ai ka një plan edhe për fëmijët e tu. Varet prej jush nëse do të hyjnë ata në këto plane apo do ti pengoni ju për të zënë vendin e duhur.

### 3.9 Një grua e pazakontë

Kohët e fundit, Sara, gruaja e Abrahamit, është bërë një bekim i madh për mua. Kam studiuar jetën e saj dhe arrita të kuptoj se ajo ishte një grua shumë e bindur. Së pari, kur Perëndia e thirri Abrahamin ajo e ndoqi atë pas. Ajo nuk e pengoi atë ti bindej Perëndisë duke i thënë: „As që e çoj nëpër mend të vij me ty drejt së panjohurës. Le që as nuk e di se ku do të fle dhe në ç'mjedis do të hyj. Në Bibël nuk thuhet më tepër se kaq:

**Zanafilla 12, vargu 5**

**Dhe Abrahami mori me vete Sarajn, gruan e tij,...dhe u nisën për të vajtur në vendin e Kananit.**

Nga kjo mund të shohim se Sara u nis me të shoqin pa bërë diskutime. Po ti si do të bëje? A mund të marrë yt shoq përsipër një shërbim në bashkësi dhe ti të mos paraqesësh patjetër ca pretendime?

Në historinë në të cilën Abrahami arrin në një vend tjetër dhe i mbush mendjen Sarës që të hiqet sikur të ishte e motra, nuk shkruhet gjë nëse ajo u hidhërua për këtë, por thuhet që ajo u soll ashtu siç desh i shoqi. Zoti vetë kujdesej për këtë grua që i bindej burrit të saj. Tek Zanafilla 12, vargu 17 thuhet:

**Por Zoti e goditi faraonin dhe shtëpinë e tij me fatkeqësira për shkak të Sarajt, gruas së Abrahamit.**

Atë ç'ka Abrahami nuk e dalloj dot, Perëndia e pa dhe i erdhi asaj në ndihmë. Kur Abrahami desh që ajo të paraqitej për herë të dytë si motra e tij, Perëndia ndërhyr përsëri për shkak të Sarës. Por Perëndia shkon edhe më tej, kur i flet Abrahamit tek Zanafilla 17, vargjet 15-16:

**Përsa i përket Sarajt, gruas tënde, mos e quaj më Saraj, por emri i saj do të jetë Sara. Dhe unë do ta bekoj dhe do të bëj që ajo të të japë edhe një bir; po, unë do ta bekoj dhe prej saj do të lindin kombe; mbretër popujsh do të dalin prej saj.**

Unë mendoj që ky ishte shpërblimi që Perëndia ia dha Sarës për shkak të bindjes së saj ndaj burrit. Sepse ajo nuk e ngriti zërin për gjërat e padrejta, por iu bind të shoqit në heshtje dhe e nderoi mbi gjithshka tjetër. Madje, ajo përmendet edhe tek Dhjata e re tek 1 Pjetrit 3, vargu 6. Pra, ajo është një shembull për ne.

Unë mendoj që Perëndia na do kaq shumë ne gratë, sa që ai vetë kujdeset për ne, nëse zbatojmë vullnetin e tij. Nëse ne e pranojmë përsëri tërësisht rolin tonë si grua dhe duam të jemi me gjithë zemër gra dhe ndihmëse për burrat tanë, atëherë jemi të bekuarat e Zotit. Perëndia do të kujdeset për ne dhe do të na dhurojë atë ç'ka na dëshiron zemra. Kështu do të jetë, sepse qe Perëndia që na krijoj si gra dhe u kujdes për gratë nëpërmjet Jezusit. Prandaj, le të jemi përsëri gra me gjithë zemër dhe mos u ndikoni nga bota, e cila mendon ndryshe në këtë pikë. Ne duam të tregohemi të bindura ndaj fjalës. Kjo do të na bekojë ne dhe familjen tonë. Nga familja jonë do të dalin njerëz të fortë, të cilët nga ana e tyre do të bëhen bekim për mjedisin që i rrethon. Ashtu sikurse Perëndia i tha Sarës se prej saj do të dilnin popuj dhe mbretër.

**Psalmi 112, vargu 2:**

**Fëmijët e të drejtëve do të jenë të bekuar.**

Fëmijët tanë kanë nevojë tani më tepër se kurrë për bekim. Ti, grua, duke patur frikë Perëndie dhe duke ecur me Perëndinë, e përcakton nëse do të jenë fëmijët e tu të bekuar. Dhe ti e dëshiron këtë, apo jo?



## Kapitulli 4 Seksualiteti

---

### 4.1 Baza: Fjala e Perëndisë

Natyrisht, edhe për seksualitetin, si bazë shërben fjala e Perëndisë. Edhe për këtë çështje ajo është shumë, shumë e qartë.

Shqyrtojmë, së pari, një fjalë nga Dhjata e vjetër:

Zanafilla 2, vargu 24

**Për këtë arsye njeriu do të braktisë babanë dhe nënën e tij dhe do të bashkohet me gruan e tij, dhe do të jenë një mish i vetëm.**

Këtu flitet për një burrë e një grua që duhet të bëhen një mish i vetëm. Këtu, natyrisht, kihet parasysh edhe fakti që ata do të kenë marrëdhënie seksuale me njeri-tjetrin. Këtë fjalë Jezusi e përmend tek Mateu 19, vargjet 5-6:

**...dhe foli: „Për këtë arsye njeriu do ta lërë babanë dhe nënën e vet dhe do të bashkohet me gruan e vet ; dhe të dy do të jenë një mish i vetëm“. Dhe kështu ata nuk janë më dy, por një mish i vetëm; prandaj atë që Perëndia ka bashkuar, njeriu të mos e ndajë“.**

Këtu, ai përsërit fjalën nga Zanafilla dhe me anë të saj sqaron se është vullneti i Atit që burri dhe gruaja të rrinë bashkë. Bibla thotë po ashtu në fillim fare: „Nuk është mirë që njeriu të rrijë vetëm.“ Kjo Të-mos-jesh-më-vetëm,

në martesë duhet ta ketë kurorëzimin e saj në bashkimin seksual. Njëkohësisht Jezusi udhëzon që atë që Perëndia ka bashkuar, njeriu të mos e ndajë. Edhe Pali, i cili dihet që nuk ka qenë i martuar, i përdor këto mendime dhe i thëllon akoma më tej:

Efesianëve 5, vargu 31-32

**„Prandaj njeriu do të lerë nënën dhe babanë e vet dhe do të bashkohet me gruan e vet, dhe të dy do të bëhen një mish i vetëm“. Ky mister është i madh; tani unë e them në lidhje me Krishtin dhe me kishën.**

Pali këtu jep një parashtrim shpirtëror për seksualitetin. Ai shpjegon se lidhja e Krishtit me Bashkësinë është po aq e ngushtë sa edhe shkrirja e burrit me gruan në bashkimin seksual. Gati sa s'na lind dëshira ta pyesim Palin: “Tani, e ke fjalën për burrin dhe gruan apo për Jezusin dhe bashkësinë?” I tërë i ashtuquajturi Kapitull i martesës ka herë pas here një mendim: Bashkësia seksuale midis burrit dhe gruas, ajo më e ngushta fare, është një shembëlltysë për Krishtin dhe Bashkësinë. Lidhja e dashurisë mes Krishtit dhe Bashkësisë është po aq e ngushtë sa dhe shkrirja midis burrit dhe gruas. Ky është edhe qëllimi i Perëndisë, që burri me gruan të kenë mundësi të luten sëbashku në harmoni të plotë.

Një tjetër fjalë nga Dhjata e vjetër e gjejmë tek Predikuesi 9, vargu 9:

**Gëzoje jetën me gruan tënde**

Perëndia këtu na bën thirrje të gëzojmë. Kjo do të thotë që ne duhet të gëzohemi tek njeri-tjetri. Kjo vlen dhe për sferën seksuale. Sepse një grua e dashuruar jep gjithshka,

edhe në seksualitet. Vetëm se gruaja duhet të jetë e sigurt nëse burri e dashuron vërtet. Dhe ajo dëshiron ta dëgjojë këtë herë pas here dhe ta vërtetojë në të gjithë mënyrat e mundshme. Një grua e dashuruar është gati të japë gjithshka në çdo fushë të jetës. Ne këtu na bëhet thirrje dhe inkurajohemi për të gëzuar. Një varg tjetër nga Bibla, shumë i qartë është tek:

Fj. urta 5, vargu 18-19b

**Qoftë i bekuar burimi yt dhe gëzohu me nusen e rinisë sate. Le të jesh i ngopur me hijeshinë e saj dhe dëfrehu sa të mundesh me dashurinë e saj.**

Kjo fjalë është shumë e qartë. Perëndia, krijuesi i njeriut dhe gjithashtu edhe krijuesi i martesës dhe familjes, e ka paisur njeriun me mundësinë e seksualitetit dhe e dinte se kjo ishte një burim gëzimi dhe shlodhjeje kur përdoret sipas parimit biblik. Bibla, pra, në thelbin e saj është miqësore kundrejt martesës dhe familjes dhe nuk i mbyll sytë para çështjes së seksualitetit.

#### *4.2 Mënyra të vjetra të të menduarit*

Kur kundron këto të vërteta, e ke të vështirë të kuptosh sesi më parë, veçanërisht në kishat e lira, temat „Martesa dhe familja“ dhe para së gjithash „Seksualiteti“ janë trajtuar shumë pak ose hiç fare. Ka patur mendime shumë të vjetëruara, p.sh. seksualiteti ekziston vetëm për të lindur fëmijë. Porse, qysh kur unë isha fëmijë, ky mendim po shuhej. Pasoja e këtij përfytyrimi, që seksualiteti ishte vetëm për të nxjerrë fëmijët në dritë, që, që gratë mendonin se seksi ishte vetëm një e keqe e domosdoshme, e cila bënte pjesë në martesë dhe që për këtë arsye duhej praktikuar



sa më pak të qe e mundur. Për këtë arsye, veçanërisht gratë kristiane ishin pak të interesuara, p.sh. që të vishnin ndërresa të këndshme, të tejdukshme sepse druheshin se mos i ngacmonin ca si tepër burrat e tyre për të bërë seks. Ishte përhapur mendimi se rroba e bukur përdorej vetëm për imoralitet. Një pasojë e këtij mendimi të vjetër qe edhe se prindërit e mi nuk më sqaruan rreth kësaj teme. Mjerisht, asokohe shumë gjëra në lidhje me temën e seksualitetit i mësova në një mënyrë jo dhe aq të mirë. Kur u martova, as që e kisha idenë se gruaja, në marrëdhëniet seksuale, ka një kulm (orgazmën). Në këtë çështje isha krejt i paditur. Po kështu qëndronte puna dhe me time shoqe, Kristlën, kur i erdhën për të parën herë periodat. Kur pa gjakun, ajo pandehte se kish për të vdekur. E ëma nuk e kish sqaruar fare dhe për fat të keq nuk i kish thënë se përgjakja e përmuajshme është normale për gruan. Kristla nuk e dinte se kjo ngjarje në trupin e saj kishte rëndësi për lindjen e fëmijëve, se një vezore ose bëhet pjellore ose del jashtë çdo muaj. Me këtë dua të tregoj që ne nuk kishim marrë këshilla të posaçme kur nisëm jetën martesore. Por digjeshim nga dëshira për të jetuar sipas fjalës së Perëndisë. Mundoheshim gjithmonë që të jetonim sipas fjalës së Perëndisë. Dhe ndodhi që Shpirti i shenjtë na mësoi shumë gjëra në sjelljen ndaj njeri-tjetrit. Kjo lidhet me martesën në përgjithësi, por jo vetëm me të.

#### *4.3 Rëndësi*

Seksualiteti është i bukur dhe të zbavit. Ai është dhënë nga Perëndia. Perëndia ka krijuar diçka për ta dëfryer njeriun. Kur një bashkim është veçanërisht i bukur, ai rrezaton edhe në orët që pasojnë madje nganjëherë edhe në ditët. Qëllimi i seksualitetit duhej të ishte: Unë dua ta

kënaq tjetrin. Një pyetje e madhe për burrin është nëse mban para sysh të kënaqë gruan e vet me qëllim që ajo ta ndjejë veten mirë dhe të arrijë kulmin, apo ecën me qëllimin që të marrë vetëm për vete. Lexojmë tek:

1 Kor.7, vargu 3-5

**Burri le të kryejë detyrën martesore ndaj gruas dhe gruaja ndaj burrit. Gruaja nuk ka pushtet mbi trupin e vet, por burri; gjithashtu burri nuk ka pushtet mbi trupin e vet, por gruaja. Mos ia privoni njeri-tjetrit, veç nëse jeni marrë vesh, për njëfarë kohe, që ti kushtoheni agjërimit dhe lutjes, dhe përsëri ejani bashkë që të mos ju tundojë Satani për shkak të mungesës së vetëkontrollt tuaj.**

Këtu flitet së pari për detyrime të ndërsjella. Ky fragment biblik është shumë realist. Pali flet për atë që, burri ka detyrim të kënaqë nevojat seksuale të gruas, dhe gruaja ato të burrit. Pra, këtu bëhet fjalë për një detyrim reciprok. Por, lavdi Zotit, ky nuk mbetet vetëm një detyrim. Në rastin më të mirë, ky është veç një fillim. Perëndia dëshiron që seksi të jetë shumë më tepër se sa një detyrim, të jetë në fakt një gëzim të cilin njeriu e gjen në martesë.

Pra, qëllimi për të dy duhet të jetë: Dua ta kënaq tjetrin. Më së mirë kjo shprehet kur të dy arrijnë një kulm, një orgazmë, e cila ndodh në mënyrë të plotë. Seksualiteti është shfaqje që luhet para engjëjve. Është një shpresë realiste që kulmi të arrihet njëkohësisht (në rastin ideal), ose të ndodhë çast pas çasti. Është një qëllim realist që kjo të ndodhë shpesh.

Bibla tek Efesianëve 5, 28b thotë: „Kush do gruan e vet, do veteten!“ Pra, është ky arsëyetim, që, dashuria që investoj seksualisht tek gruaja, kthehet përsëri tek unë.

Eshtë kënaqësi e madhe për burrin kur ai e di se gruaja e vet kënaqet. Kur ky mendim, pra, që ta kënaq time shoqe, hyri gjithnjë e më shumë brenda qenies time, bashkimi ynë seksual në thelb u bë edhe më i bukur. Sot unë nuk kënaqem nëse nuk është kënaqur plotësisht edhe ime shoqe. Perëndia dëshiron të të bekojë dhe të të japë urtësi edhe në sferën seksuale. Një bashkim i thellë, i cili, mundësisht, mbaron me një kulm për të dy, përhap rrezatim mbi martesën. Me anë të kësaj favorizohet gjithashtu uniteti. Lexojmë tek 1 Pjetrit 3, 7:

**Ju burra, jetoni gjithashtu me gratë tuaja me urtësi, duke e çmuar gruan si një enë më delikate dhe e nderoni sepse janë bashkëtrashëgimtare me ju të hirit të jetës, që të mos pengohen lutjet tuaja.**

Ne burrave këtu na bëhet thirrje që të sillemi me urtësi me gratë tona („të jetojmë tek ato“), me qëllim që të mos pengohet lutja jonë e përbashkët. Eshtë eksperiencë e vjetër e çdo kujdestari shpirtëror që, kur një martesë nuk shkon mirë në përgjithësi, ajo nuk shkon mirë as në „shtrat“. Pra, këto janë gjëra që shkojnë dorë për dorë. Prandaj është kaq e rëndësishme që bashkimet tona seksuale të kenë cilësi të mirë dhe të jenë të bekuara, me qëllim që të mos pengohet lutja e përbashkët dhe që ne si çift bashkëshortor të mund të lutemi në harmoni dhe lutja jonë të dëgjohej.

#### *4.4 Perversionet (shtrembërimet) e Satanit*

Natyrisht, Satani shtrembëron gjithshka. Ai do të shkatërrojë martesat, para së gjithash ato të kristianëve. Tek jokristianët ai ka arritur tashmë një përqindje të lartë suksesi. Ai



mundohet të mashtrojë burrat, si p.sh. ata duhet të kenë gjëra të caktuara në seks pa të cilat ky nuk do të ishte i drejtë dhe normal. Për shembull propagandohet që vitet '90 janë koha e „super-orgazmës“. Pra, „super-orgazma“ është më tepër se një orgazmë normale. Satani argumenton kështu: „Kjo është ajo që të duhet ty.“ Përkundër kësaj duhet thënë se një orgazmë e mirë e cila arrihet në bashkimin martesor, të kënaq plotësisht. S'është e mundur të ketë më tepër se një orgazmë të mirë. Ti, i dashur burrë, kënaqesh krejtësisht nëse mundohesh dhe e përgatit mirë këtë marrëdhënie seksuale.

Në seks-filmat, Satani ofron shfaqje të posaçme të cilat gjoja „sjellin më tepër“. Një grua jep gjithshka, nëse është e dashuruar. Dhe meqë është e prirur për të qenë romantike, ajo është gati të dashurohet edhe në një mënyrë krejt tjetër. Këtë nuk e sjellin shfaqjet e veçanta, por dispozicioni i brendshëm i burrit për gruan dhe i gruas për burrin. Perëndia na ndihmon që edhe në seksualitet të mësojmë sëbashku dhe të bëjmë gjëra, të cilat të dy bashkëshortët i praktikojnë tok, me harmoni dhe përgjegjësi para Perëndisë dhe njerëzve.

Në disa filma apo revista gratë paraqiten sikur ato janë vazhdimisht të zjarrta për të shkuar në shtrat, pa asnjë përgatitje. Këtu djalli gënjen. Çdo grua e shëndetshme ka nevojë për përgatitje për seks. Ajo ka nevojë për një kohë ngacmimi, me qëllim që të ketë një përjetim të bukur gjatë marrëdhënies seksuale me burrin e saj. Një ndër gënjeshttrat më të mëdha të Satanit është kjo: Ai thotë se sa më shpesh të ndërrosh femrën aq më mirë bëhet seks. Kjo është e gabuar! Ti mund të shijosh dhe të kesh me bashkëshorten tënde gjithë lumturinë që përfshihet në seksualitet. Bibla na fton që ta shijojmë jetën me bashkëshorten tonë. Nëse ne burrat mundohemi në mënyrë të mjaftueshme dhe nëse gruaja shkon drejt bashkimit

seksual me qëndrimin e duhur (pra, ta bëjë burrin e vet të lumtur) mund të arrihet lumturia më e madhe. Seksualiteti për burrin ka domethënie shumë të madhe. Ai influencon në rendimentin e punës së tij. Burrat e suksesshëm në botën e punës, si rregull janë dhe dashnorë të mirë. Kjo është konstatuar shumë herë.

#### 4.5 Seks - Si?

Perëndia i ka ngarkuar burrit detyrën që të jetë kreu i gruas. Nga ky caktim rrjedh për të edhe detyra që të ketë udhëheqjen gjatë bashkimit seksual. Këtu, ne burrat, para së gjithash duhet të mësojmë se mënyra e të- qenit- ndryshe e femrës shprehet veçanërisht në sferën seksuale. Ne duhet të mësojmë sesi të zgjojmë tek gruaja gatishmërinë për bashkimin seksual. Ndryshe nga burri, gruas i pëlqejnë gjëra krejtësisht të tjera. Ndodh kështu që, vetëm sa e sheh gruan të zhveshur burri ngacmohet dhe është i gatshëm të kryejë marrëdhënie seksuale. Me gruan nuk ndodh fare kështu. Vetëm në ndonjë rast të veçantë. Si rregull, një burrë i zhveshur zor se e ngacmon gruan e vet. Gatishmëria për seks tek gruaja kërkon gjëra krejt të tjera: Ajo dëshiron që burri ta përkëdhelë, që ai të kalojë kohë dhe të bisedojë me të. Një mbrëmje e këndshme në shtëpi ose në një restorant me muzikë të ulët, ku burri i kushtohet krejtësisht gruas, e dëgjon me vëmendje, bisedon me të dhe hyn plotësisht në botën e saj, janë premiset më të mira për një bashkim të mëtejshëm të suksesshëm. Këtu, ne burrat, bëjmë gabimet më të mëdha. Ne nuk gjejmë kohë të mjaftueshme dhe nuk marrim parasysh se gruaja është krijuar e tillë nga Perëndia. Le ta shohim si avantazh të- qenit- e- saj- ndryshe! Perëndia e ka krijuar gruan kështu dhe ajo që bën Perëndia është e mirë. Nganjëherë kemi qejf ta dashurojmë gruan „sa hap e mbyll sytë“. Në



ndonjë rast edhe asaj i pëlqen. Ndofta ajo thotë ndonjëherë: „Sikur të më kapje, të më shtrije në shtrat dhe të flije me mua.“ Por ky është përjashtim. Ne burrat, nuk e kemi të lehtë të gjejmë se ç'mendime ka gruaja në kokë. Por, përgjithësisht, gruaja ka nevojë për një përgatitje të mirë e cila shpie drejt një bashkimi të bukur. Vetëm, leri sat shoqeje të kuptojë se ti e dëshiron. Me anë të pak fjalëve ose me një telefonatë të shkurtër gjatë ditës bëji të ditur se je i gëzuar që do të shkosh në shtëpi. Këto janë të gjitha gjëra të vogla, të afta për të përgatitur një marrëdhënie. Perëndia dëshiron që ne burrat, të mësojmë në këtë fushë gjithnjë e më tepër, të piquemi dhe të bëhemi „mjeshtër“. E mira do të ishte që seksi të fillojë nga lart- poshtë. Një grua shkruante njëherë se i vinte neveri, kur i shoqi, sapo fillonte, e prekte direkt nga poshtë dhe fill e në marrëdhënie seksuale. Unë e kuptoj shumë mirë, ç'ka dashur të thotë ajo grua. Nëse burri i saj sillet vazhdimisht në këtë mënyrë, ajo zor se do të jetë e prirur të shkojë me të në shtrat dhe të përjetojë kulmin. Seksi shkon nga lart poshtë. Mund të fillojë nga gusha, qafa apo buzët dhe pastaj të vazhdojë mbi gjoks dhe në pjesët e tjera të trupit. Disa burrave iu pëlqen ti zhveshin vetë gratë e tyre. Me anë të kësaj bashkimi bëhet edhe më i bukur. Ki kujdes, se gjithshka do kohën e vet! Ngacmimi i gruas, në thelb, kërkon më shumë kohë sesa ai i burrit. Prandaj, le ti japim bashkimit martesor me të vërtetë trajtën drejt një kulmi, ku ne burrat të marrim parasysh llojin e veçantë dhe të ndryshëm të gruas! Pra, kur ne tregohemi të mençur dhe si rregull fillojmë nga lart poshtë, do të kemi një përjetim të bukur. Në përgjithësi, Perëndia e ka krijuar gruan të tillë, që asaj i pëlqejnë ndryshimet. Edhe në martesën time ndodh që ime shoqe shpeshherë, i ndërron vendet gjërave nëpër dhoma ose në kuzhinë. Ajo do që herë pas here gjërat të jenë ndryshe. Tavolinën e çon në një vend, kolltukët dhe karriget në një vend tjetër. Grave ju pëlqejnë



ndryshimet edhe në fushën seksuale! Gruaja nuk ka qejf që ta bësh mot e jetë po në të njejtën mënyrë. Një grua shkruante njëherë e zhgënjyer: „Unë e di përmendësh se kur do të më prekë im shoq, çfarë gjërash do të bëjë më pas të cilat përfundojnë me marrëdhënie seksuale.“ Duket sheshit që ky burrë ka gjetur shumë pak kohë për tu menduar se në çfarë mënyre mund tja fillojë me gruan e vet. Thamë që Perëndia i ka dhuruar gruas romantikën. Prandaj ne burrat, duhet ta vrasim mendjen si tja fillojmë. Ndërsa gruas sot i pëlqen kështu dhe kënaqet, nesër asaj i pëlqen ndryshe. Po çfarë do të thotë kjo? Ndofta njëherë ia fillon tek dhoma e ndenjes, herën tjetër tek dhoma e gjumit, njëherë sjell muzikë si parapërgatitje, njëherë tjetër ajo ndoshta thjesht dëshiron të jetë në krahët e tu dhe që ti ta dëgjosh me vëmendje.

Mua dhe sot më kujtohet një bashkim veçanërisht i bukur me time shoqe pas një dite në Dresden. Ndërmarrja ime e atëhershme kishte planifikuar një ekskursion . Gjithë mbasditen unë brodha me time shoqe nëpër dyqanet e Dresdenit. Pamë gjëra të ndryshme, blemë diçka dhe kaluam shumë kohë me njeri-tjetrin. Pas darkës që hëngrëm bashkë me kolegët e punës, shkuam në dhomën tonë. Patëm një përjetim seksual aq të bukur sa që edhe sot e sjellim ndër mend. Ndofta mund të gjesh një gjysëm dite kohë për të ndenjur me tët shoqe dhe pastaj të kalosh një natë të bukur me të diku në një dhomë hoteli!? Siç e thamë, gruas i pëlqejnë ndryshimet.

Perëndia dëshiron që partneri ta ndjejë veten mirë, të dëfregjë e të zbavitet. Pra, i dashur burrë, dëfrimi i sat shoqeje varet prej teje. Njëherë një burrë, i cili bashkë me të shoqen e kishte kaluar tashmë martesën e argjendte, ankohej se e shoqja nuk ishte pothuajse fare e gatshme të flinte me të. Shumë- shumë, thoshte ai, bashkohem me time shoqe një ose dy herë në muaj. Gruaja ime bisedoi me gruan e tij dhe unë me të. Folëm për disa gjëra dhe

unë i sqarova atij se, në të vërtetë, çdo grua e shëndetshme dëshiron të bëjë seks. Dhe gruaja ime i sqaroi asaj gruajë të dashur se ç'domethënie ka seksi për burrin. U takuam përsëri pas disa muajsh dhe burri më tha se kishte ndodhur një kthesë e plotë. E shoqja dëshironte tani të flinte aq shpesh me të sa që ai nuk ish në gjendje ti përgjigjej. Perëndia kishte vënë dorë mbi këtë martesë dhe e kishte zgjidhur problemin.

Perëndia na ka dhënë edhe duart, të cilat janë po aq të rëndësishme gjatë dashurimit. Fillon qysh tek përqaftimi. Një grua normale, e cila e di se të shoqit nuk i intereson vetëm që të kënaqet për vete, dëshiron me kënaqësi të flejë me të, sepse edhe ajo ka nevoja seksuale.

Por ne burrat nuk duhet të bëhemi idhnakë në rastet kur gratë tona nuk duan të kenë marrëdhënie seksuale me ne. Nuk kemi të drejtë të hidhërohemi. Nuk duhet të mbajmë mëri dhe ti japim atyre të kuptojnë se kemi ngelur të zhgënjyer. Kjo le të vlejë për të nxjerrë mësim dhe tregohuni të gëzuar dhe plot dashuri për gruan! Kjo është një fushë e madhe mësimi për ne burrat. S'kemi të drejtë të hidhërohemi! Seksi do kohën e vet. Nuk mund ta përdorim gruan si skllave. Seksi vetëm se kërkon pak kohë.

#### 4.6 Gruaja „e ftohtë“ ose burri „i nxehtë“

Tek Romakëve 15, vargu 7 thuhet: “Pranoni njeri-tjetrin!” Kjo vlen edhe për sferën seksuale. „Siç ju pranoi Krishti për lavdinë e Perëndisë“ - në sferën e natyrshme, shpirtërore dhe seksuale. Perëndia e ka krijuar gruan të tillë që të ketë nevoja seksuale dhe që të kënaqë burrin e vet. Përgjithësisht ndodh që burri dëshiron të kryejë marrëdhënie seksuale më shpesh se gruaja. Varet prej artit të burrit që të zgjojë dëshirën seksuale tek gruaja dhe të ketë kujdes që ajo të dëfrehet. Shembulli që trajtuam pak

më parë mund të shërbejë si kapitull më vete. Zor se të ketë gra frixhide, d.m.th. gra që nuk janë të afta për orgazmë. Varet nga disponimi juaj: A dua ta bëj tjetrin të lumtur? A dua ta zbavis partnerin, a dua ta freskoj, a dua ta çoj drejt kulmit? Kjo është ajo ç'ka duhet të kenë në zemër si burri dhe gruaja kur bashkohen seksualisht me njeri-tjetrin. Gruas i lejohet ta bëjë burrin të lumtur dhe burri bën të lumtur gruan e vet.

Një grua që kish 20 vjet martesë, tha njëherë se orgazmën e kishte përjetuar për herë të parë pas 20 vjet jete bashkëshortore. Çfarë na paska bërë ky bashkëshort gjithë këta vjet? Ka menduar vetëm për vete? Duket sheshit! Sikur të kishte marrë ca mësimë, me siguri që bashkimi i tij martesor do të kishte qenë më i mirë dhe kuptohet që edhe e shoqja do të kish përjetuar pothuaj gjithnjë kulmin. Me siguri që bashkimi i tyre martesor do të kish qenë më i thellë dhe më i bukur. Ti vesh vetes qëllimin për të përjetuar shpesh kulmin, kjo është diçka realiste.

#### *4.7 Të flasësh për seksin*

Eshtë e rëndësishme që burri dhe gruaja të bisedojnë rreth bashkimit të tyre seksual dhe të flasin për gjërat që nuk shkojnë siç duhet. Nëpërmjet kësaj gruaja njih më mirë burrin dhe burri gruan. Nëse p.sh. ndodh (dhe patjetër që ndodh) që burri të ketë arritur kulmin dhe gruaja jo, nuk duhet vepruar me qortime, por të ndihmohemi reciprokisht me qëllim që herën tjetër të funksionojë mirë dhe siç duhet. Nga gabimet nxirren mësimë dhe piqesh. Burri dhe gruaja janë mësuesit më të mirë për njeri-tjetrin dhe duhet të ndihmojnë herë pas here shoku-shokun. Në biseda të tilla një burrë që dëgjon me vëmendje merr vesh se çfarë e ngacmon ose nuk e ngacmon të shoqen. Dhe gruaja dëgjon



se çfarë ndodh tek i shoqi. Është gjë shumë e mirë të flasësh hapur për këto gjëra. Sidoqoftë, në martesë nuk duhet të ekzistojnë tabutë për asnjë lloj teme. Kështu mund të lutesh për tjetrin dhe ta ndihmosh që edhe në këtë fushë ky të hyjë në vullnetin e Perëndisë.

#### 4.8 *Epshi i syrit*

Njëherë në një bashkësi kur patëm një seminar mbi martesën, gruaja ime zhvilloi një bisedë me gratë kurse unë me burrat. Me një çiltërsi të madhe, këta burra diskutuan për problemet që iu lindnin për shkak të epshit të syrit. Ky epsh i syve u bë edhe më problematik pas kthesës politike të vendit. Një burrë, p.sh. tregonte se kishte provuar një tundim të madh njëherë në plazh, kur, ndërsa ishte duke bërë banja me familjen e tij, një grua pak më tutje ishte zhveshur dhe ishte shtrirë krejt lakuriq. Mjerisht, sot kjo është bërë diçka e zakonshme nëpër plazhe. Pjesa më e madhe e burrave thanë se kishin probleme me epshin e syrit. Pastaj thirrëm Fjalën në ndihmë:

Jobit 31, vargu 1

**Unë kisha bërë një besëlidhje me sytë e mi; si mund ta fiksoja, pra, shikimin mbi një virgjëreshë?**

Jobi që tunduar në këtë pikë, por ne pamë që ai nuk që i detyruar të arrinte deri në kapërcimin e caktuar - tek vështrimi epshor. Këtu Shpirti i shenjtë dëshiron të na ndihmojë që të mos vështrime me epsh gratë e botës. Natyrisht, gra të tjera shohim në punë, në plazh e kush e di se ku tjetër. Por nuk duhet të shikojmë me epsh! Njëherë, kur qemë të porsamartuar, patëm mysafir një

vëlla të moshuar nga një bashkësi e lirë ungjillore. Ai na tregoi pa asnjë ngurrim sesi e kish zgjidhur ai bashkë me të shoqen këtë problem. Ai dhe e shoqja e detyronin veten të jetonin në dritë. Me këtë desh të thoshte që, sa herë takonte ndonjë grua të bukur që paraqiste rrezik për mendimet e tij, menjëherë ia thoshte së shoqes dhe nxirrte në dritë këto mendime mëkatore. Po të njejtën gjë bënte edhe gruaja e tij. Kur ajo shihte ndonjë burrë, i cili bëhej i rrezikshëm për të (mendime të rrezikshme mëkatore), ajo i nxirrte këto mendime në dritë. Të dy ata kishin lidhur një detyrim ndaj njeri-tjetrit për të jetuar në dritë. Natyrisht, është demoralizuese kur burri vete e i thotë gruas së tij: „Dëgjo, kam parë një grua që paraqet rrezik për mua“, dhe kjo gjë ndodh dy herë në ditë. Por gjithshka që sillet në dritë e humbet fuqinë. Është mirë të jetosh në dritë edhe përsa i përket kësaj çështjeje. Edhe unë me time shoqe kemi jetuar sipas rregullit të atij vëllai të dashur. Dhe shumë mirë që e bëmë këtë. Këshilla që nxjerrim nga libri i Jobit është një rrugë e mirë ku mund të ecet. Nëse e ndjen se duhet ta bësh, atëhere bëj një besëlidhje me sytë e tu para Perëndisë, dhe ai do të të bekojë. Të jemi të qartë: Natyrisht që në këtë botë ka gra dhe vajza të bukura. Nuk është mëkat të takosh gra dhe të shohësh apo të konstatosh se ato janë të pashme. Në fakt, për ne bashkëshortët, gruaja jonë duhet të jetë më e bukura, më e mira në botë, por ama nuk është mëkat që një grua të të duket tërheqëse apo e bukur. Cakun e kapërcejmë atëhere, kur, siç thotë Jobi, kemi vështrime apo mendime epshore për tu takuar me këtë grua ose dhe më tepër. Atëhere kemi të bëjmë me mëkat dhe dalim jashtë urdhërimit të Zotit tonë Jezus:

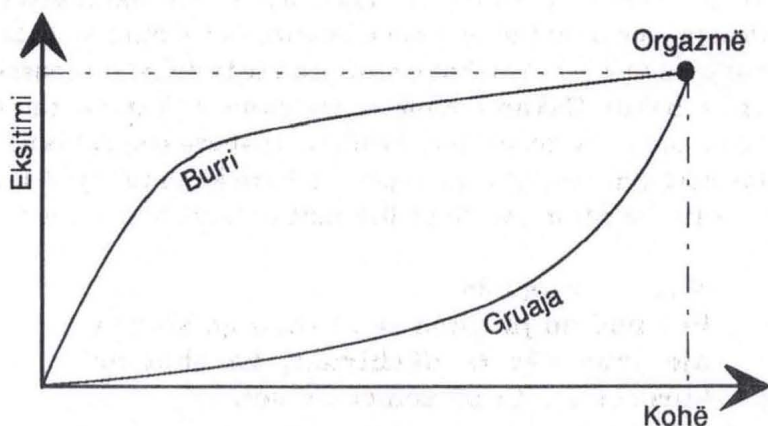
Mateu 5, vargu 28

**Por unë po ju them se kushdo që shikon një grua për ta dëshiruar, ka shkelur kurorën me të në zemrën e vet.**

#### 4.9 Përmbyllëse

Një bashkim seksual i suksesshëm nuk është rastësi, por lypset një përgatitje e mirë, veçanërisht nëpërmjet burrit. Prandaj, edhe këtu duhet të mundohemi që të kemi cilësi, duke u treguar të zellshëm. Veçanërisht e rëndësishme është që ne burrat të kuptojmë se Perëndia i ka krijuar gratë tona me këto ndjenja që kanë dhe se ne duhet tu lemë një hapësirë të nevojshme kohe për tu përgatitur, me qëllim që gruaja ti jepet me gjithë shpirt burrit të vet. Për gruan është diçka e rëndësishme, kur i jepet burrit të vet dhe me anë të kësaj e hap veten krejtësisht. Është gjëja e fundit që mund të japë një grua. Ajo ve në rrezik gjithë feminitetin e saj kundrejt burrit. Dhe ajo këtë e bën me dëshirë kur e di se burri e dashuron.

Kjo kurbë eksitimi tregon se eksitimi ndodh shumë më shpejt tek burri sesa tek gruaja. Burri ka detyrën e timonierit, me qëllim që, mundësisht, të arrihet në një kulm të përbashkët. Perëndia do të të ndihmojë, i dashur bashkëshort, që të kesh sukses. Nëse ke nevojë, lutu në qetësi për këtë. Unë i jam lutur Zotit disa herë që të kem sukses gjatë bashkimit. Nëpërmjet seksualitetit martesë fisnikërohet, freskohet dhe bëhet e hareshme.





Eshtë një gjë kaq e bukur kjo që ka shpikur Perëndia, krijuesi ynë. Le të japim edhe këtu, ndryshe nga bota, shembullin tonë me pastërri dhe dliresi. Perëndia dëshiron që edhe në këtë fushë ne të jemi njerëz që jetojmë sipas urdhërimeve dhe rregullave të tij. Dhe ne do të jemi shumë të bekuar dhe do të kemi mundësi të përjetojmë ndjesitë më të larta të dëfrimit dhe gëzimit. Perëndia të bekoftë për këtë!

### *Pasthënie*

I dashur lexues dhe lexuese! Nëse konstaton se ke bërë gjëra të gabuara, merr tani me to! Ndofta do të të duhet ti kërkosh të falur bashkëshortit, pastaj edhe Perëndisë. Me siguri do të të duhet të marrësh zotime të reja para Zotit (për të vepruar ndryshe nga deri tani). Fto Shpirtin e shenjtë për këtë sepse ai është ndihmësi ynë. Perëndia të bekoftë! Ne lutemi të dy që çdo lexues të preket.

Në misionin „Joshua“ kanë dalë në shqip studimet e shkurtëra të mëposhtme:

**Nr.2** Pagëzimi me Shpirtin

**Nr.3** Stili i jetës së natyrshmërisë dhe konsekuencës

**Nr.5** Adhurimi-më shumë

sesa një stil jetese

Hartmut Nitsch

**Nr.6** Pagëzimi me ujë

Mathias Huttli

**Nr.9** Shpëtimi dhe rilindja

Vinfried Rudloff

Eshtë vënë në dispozicion një ofertë me kaseta mësimi dhe predikimi si edhe kaseta me muzikë (lavdërim).

Adresa e porosisë

Christliches missionsverk „Josua“

Kirchsteig 6

12524 Berlin

Misioni „Joshua“

Lagja „Partizani“

Rruga“ Brigada 15” Nr. 17

Elbasan, Albania





CHRISTEL DHE ECKHARD NEUMANN,  
të martuar që prej vitit 1956 kane  
U fëmijë dhe 10 nipër e mbesa.  
Ata janë udhëheqës dhe themelues  
të misionit "Joshua" në Berlin.



Perëndia e ka përdorur shërbimin  
e tyre për të themeluar një numër  
bashkësish të reja punëtorë janë thirrur dhe inkurajuar  
shumë njerëz për të paraprirë në mbretërinë e Perëndisë.  
Aktualisht ata punojnë gjithashtu me shumë entuziazëm  
edhe në Shqipëri.  
Të dy janë vazhdimisht aktivë në udhëtime dhe shërbime  
mësimi.

---

„Po“ja e Perëndisë për martesën dhe familjen është një „Po“  
për martesë dhe familje të shëndetshme.  
Çifti i autorëve është i martuar që prej 38 vjetësh. Eckhard  
dhe Christel Neuman japin në këtë studim të shkurtër  
këshilla të rëndësishme, me bazë biblike, të lindura nga një  
praktikë e gjatë nëpër seminare martesë dhe përvoja nga  
udhëheqjet shpirtërore. Nuk përjashtohet edhe tema e nxehtë  
e seksit.

Verlag Josua

